

Čistá u Horek

Obec má rozlohu 1053 ha a nachází se v nadmořské výšce 422 m.n.m. Počet trvale přihlášených se dlouhodobě pohybuje lehce pod hranicí 600 obyvatel. Název obce je odvozen, stejně jako u několika obcí v okolí, od vody, které je zde dostatek po celý rok, a která i dnes je poměrně „čistá“. V obci pramení a protéká jí Čistecký potok v mapách nazývaný Olešnice, který se u Debrného vlévá do Labe. Jižní okraj obce lemuje hřbet sopečného původu zvaný Čistecská Hůra s vrcholem ve výšce 587 metrů nad mořem, odkud je za dobré viditelnosti překrásný výhled na okolní podhorská údolí, celé panorama Krkonoš a v kraji pak od Zvičiny přes Kozákov až k Ještědu. Hřbet dále přechází v náhorní rovinu Rovně, které jsou vyhlášeným nalezištěm achátů, ametystů, jaspisů a mechovců žlutého zabarvení tzv. „žlutáků“.

První písemné zmínky o osídlení jsou z roku 1369, kdy dvůr patřil k zaniklému klášteru ve Lhotě Klášterské. Čistá byla zemědělským dvorem a tak se s ní ve středověku také zacházelo. Během let se vystřídalo mnoho majitelů, kteří k panství přišli různými způsoby. Za panování jilemnické větve rodu Valdštejnů byla v Čisté postavena tvrz. Ta však poměr-

ně brzy vyhořela. Roku 1576 převzal Čistou Zbyněk Štátný Kapoun ze Svojkova. Po rodu Kapounů se pak dochovaly náhrobní desky, které jsou zapuštěny do zdi čisteckého kostela. Ze známějších šlechtických rodů byl vlastníkem Čisté od roku 1688 hrabě Pavel z Morzinu. Roku 1791 přešla Čistá do vlastnictví rodiny trutnovského měšťana a pláteníka Ignáce Falge. Za jejich panování se začalo roku 1819 se stavbou kostela sv. Prokopa. Z vybavení kostela stojí za to vzpomenout na zvon umíráček z roku 1473, což je jeden z nejstarších zvonů v ČR a je dnes v jilemnickém muzeu. V roce 1834 bylo panství Čistá prodáno knížeti Karlu Rohanovi a v roce 1850 byl zvolen první starosta obce. V roce 1883 byla postavena školní budova pro obecnou školu. Tato byla ve dvacátých letech 20. století přebudována a v roce 1924 zahájila vyučování i měšťanská škola. Od Rohanů koupila Čistou česká společnost „Chabrus“ v roce 1870 a o pět let později ji odkoupil čistecký rodák Ignác Klazar, velkoobchodník s plátnem. Rod Klazarů panství postoupil v roce 1904 JUDr. Eduardu Auerspergovi a ten prodal v roce 1929 velkostatek Čistou p. Josefu

Zajícovi, který se tak stal posledním majitelem tzv. panství Čistá.

V obci je mateřská a základní škola, hřiště, tělocvična, antukový kurt, obchody i restaurace, poměrně pestrá síť služeb a drobných provozoven a velká fungující továrna. Zemědělské plochy obhospodařuje zemědělská akciová společnost a řada soukromníků. Stejně tak lesy buď spravuje stát, nebo soukromí vlastníci. Obcí projíždí řada linkových autobusů včetně přímého spojení na Prahu.

Zajímavostí je turistická stezka Krkonošská vyhlídka s odpočinkovým místem s výhledem na panorama Krkonoš. Ve spodní části obce je technická památka, tzv. Taliány – řada pískovcových kaskád na lesním potoce. Jde o protipovodňová opatření z roku 1897.

Rozciągająca się na obszarze o powierzchni 1053 ha gmina leży na wysokości 422 m n.p.m. Od wielu lat liczba stałych mieszkańców utrzymuje się w granicach nieco poniżej 600 osób. Nazwa gminy wywodzi się – podobnie jak w przypadku kilku sąsiednich gmin – od wody, której przez cały rok tu nie brakuje, i która nawet dziś jest stosunkowo czysta. Swoje źródło ma tu potok Čistecký, na mapach nazywany Olešnice, który koło Debrného wpada do Łaby. Południowy skraj gminy ogranicza grzbiet Čistecská Hůra o pochodzeniu wulkanicznym, z najwyższym szczytem o wysokości 587 m n.p.m., z którego przy dobrej widoczności rozciągają się przepiękne widoki na okoliczne podgórskie doliny, całą panoramę Karkonoszy, a z drugiej strony na Zvičinę, Kozákov i Ještěd. Grzbiet ten przechodzi dalej w wypłaszczonej wyżynie Rovně, znane miejsce występowania agatów, ametystów, jaspisów i agatów mszystych o żółtym zabarwieniu.

Pierwsze pisemne wzmianki o kolonizacji na tym terenie pochodzą z 1369 r., kiedy dwór należał do nieistniejącego dziś klasztoru w Lhocie Klášterskiej. Čistá była dworem rolnym, folwarkiem. W ciągu lat wielokrotnie zmieniali się jej właściciele, którzy włości te pozyskiwali na różny sposób. Za panowania jilemnickiej gałęzi rodu Waldsteinów wybudowano w Čistej dwór obronny, który jednak stosunkowo szybko splonął. W 1576 roku Čistá przejął Zbyněk Štátný Kapoun ze Svojkova. Po rodzie Kapounów zachowały się płyty nagrobne wmurowane w ściany tutejszego kościoła. Z bardziej znanych rodów właścicielem Čisté od roku 1688 był hrabia Paweł Morzin. W 1791 roku Čistá przeszła w ręce rodziny trutnovskiego mieszczańca, plóciennika Ignacego Falge. W ich czasach w 1819 roku rozpoczęto budowę kościoła św. Prokopa. Z wyposażenia kościoła warty wzmianki jest dzwon-sygnaturka z 1473 roku. Jest jednym z najstarszych dzwonów w Czechach i dziś znajduje się w Muzeum Karkonoskim w Jilemnicy. W 1834 roku Čistá została sprzedana księciu Karlowi Rohanowi, a w 1850 roku wybrano pierwszego wójta gminy. W 1883 r. wybudowano budynek

szkoły czteroklasowej („obecna szkoła“). W latach 20. XX wieku szkołę przybudowano, a w 1924 roku działalność rozpoczęło też szkoła II stopnia (klasy 5–8, „męszanska škola“). W 1870 r. od Rohanów kupiła Čistá spółka „Chabrus“, a pięć lat później odkupił ją od niej urodzony tu hurtownik płótna Ignác Klazar. Ród Klazarów sprzedał Čistá w 1904 roku doktorowi praw Eduardowi Auerspergowi, który w 1929 r. odsprzedał ją Josefowi Zajícovi – ostatniemu właścicielowi tzw. dominium Čistá.

W gminie jest przedszkole, szkoła podstawowa, boisko, sala gimnastyczna, korty o nawierzchni ziemnej, sklepy i restauracje, stosunkowo różnorodna jest sieć usług i drobnych zakładów, jest także jedna duża fabryka. Tereny rolnicze zagospodarowuje rolnicza spółka akcyjna oraz wielu prywatnych rolników. Obszary leśne są zarządzane albo przez państwo, albo są w rękach prywatnych. Gmina posiada liczne połączenia autobusowe, w tym bezpośrednie połączenie z Pragą.

Ciekawostką jest ścieżka turystyczna „Krkonošská vyhlídka“ („Karkonoski widok“) z miejscem do odpoczynku z widokiem na Karkonosze. W dolnej części gminy znajduje się zabytek techniki, tzw. Taliány – zespół piaskowcowych przeciwpowodziowych progów z 1897 r. (systemów retencyjnych) na leśnym potoku. Nazwę (od słowa Italia) zawdzięczają włoskim budowniczym.

Area of the municipality is 1,053 hectares and its elevation is 422 meters above sea level. A little less than 600 local inhabitants live in the municipality. Name of the municipality (in translation it is „Clean near to Horka“) is derived from the water course running through it – a creek which is fairly clean even today. Several municipalities surrounding Čistá u Horek derived their name from the water courses; as they abound in water all year around. The creek which springs in, and flows through, Čistá u Horek municipality is called Olešnice in maps and it flows into Labe (Elbe) near to Debrné. Southern part of the municipality is fringed by a volcanic ridge called Čistecská Hůra (with elevation of 587 meters above sea level) which offers a spectacular view of the whole Krkonoše Mountains skyline and valleys in its foothills. To the other side, you can see the landscape from Zvičina to Kozákov and as far as Ještěd. The ridge slowly changes into highlands Rovně which is an agate, amethyst and jasper field and a place with thick occurrence of yellowish moss.

According to the historical sources, the area was first settled in 1369 – the homesteads were part of the ceased monastery in Klášterská Lhota. Čistá u Horek was a farmstead and its owners changed many times in the medieval times. During the rule of the Valdštejn family (from Jilemnice) a fortress was built in the municipality. However, the fortress burned down shortly after. Zbyněk Štátný Kapoun from Svojkov took over Čistá u Horek in 1576. There are tomb stones of the Kapoun kin preserved as part of the walls in the church. One of better-known owners of Čistá was Count Pavel from Morzin who took it over in 1688. In 1791, Čistá was passed into the ownership of Ignác Falge from Trutnov and his family. The church of St. Procopius began to be built under their rule in 1819. The death bell is an object which is worth to be mentioned; it was made in 1473 and as one of the oldest bells in the Czech Republic may be seen in museum in Jilemnice. In 1834, the Čistá domain was sold to Karel de Rohan and in 1850 the first mayor was elected. Building for elementary school providing basic education was finished in 1883; the building was renovated in 1920s and from 1924, the children could also be attending the lower secondary school in Čistá u Horek. A company called „Chabrus“ bought Čistá in 1870 and five years later, Ignác Klazar (a wholesale merchant with linen from Čistá) bought the municipality. The Klazar family passed down Čistá to JUDr. Eduard Auersperg in 1904 and he sold it to Josef Zajíc in 1929. Josef Zajíc thus became the last owner of the so-called Čistá domain.

You can find a nursery school, elementary school, playground, gym, volleyball and tennis court, shops, restaurants, a wide range of services, small business premises and a large plant in the municipality. An agricultural joint stock company as well as private owners take care of the farmland in and around the municipality. Forest are also taken care of either by private owners or by the state-owned company. A number of busses pass through and stop in the municipality, including the bus going to and from Prague.

An interesting place to visit is trail called Krkonošská vyhlídka (The Krkonoše Mountains View) with a place to rest and look at the Krkonoše Mountains skyline. Taliány – an engineering monument – a sandstone cascade in a creek is to be found in the lower part of Čistá u Horek. This was a part of flood protection measures from 1897.

Die Gemeinde Čistá u Horek (Čistá bei Horky) verfügt über eine Fläche von 1053 ha und liegt 422 m ü. d. M. Die Zahl der dauerhaft gemeldeten Einwohner liegt seit längerer Zeit bei knapp unter 600. Der Name der Ortschaft (tschech. čistý = sauber) ist wie bei vielen Dörfern in der Umgebung vom Wasser abgeleitet, das hier das ganze Jahr über in großen Mengen vorhanden ist, und das auch heute noch ziemlich sauber ist. Im Gemeindegebiet entspringt der Bach „Čistecký potok“ (auf Landkarten als „Olešnice“ bezeichnet), der den Ort durchfließt und bei Debrné in die Elbe fließt. Der südliche Ortsrand wird von einem Bergrücken vulkanischen Ursprungs mit dem Namen „Čistecská Hůra“ und einer Höhe von 587 m. ü. M. gesäumt, von dem man bei guter Sicht einen wunderschönen Ausblick auf das Tal und das gesamte Panorama des Riesengebirges hat, während man auf der anderen Seite den Blick vom Berg Zvičina (im Süden) über den Berg Kozákov (im Westen) bis hin zum Berg Ještěd bei Liberec (im Nordwesten) schweifen lassen kann. Unterhalb des Bergrückens liegt die Hochebene „Rovně“, die als Fundort von Achaten, Amethysten, Jaspissen und Laugenblumen weithin bekannt ist.

Die ersten schriftlichen Quellen zur Besiedlung dieser Gegend stammen aus dem Jahre 1369. Hier wird ein Bauernhof erwähnt, der zum (in den Hussitenkriegen zerstörten) Kloster in Klášterská Lhota gehörte und häufig die Eigentümer wechselte, die dieses Gut auf unterschiedliche Art und Weise in ihren Besitz brachten. Unter der Herrschaft der Waldsteiner wurde in Čistá eine Burg errichtet, die jedoch relativ bald abbrannte. Im Jahre 1576 wurde Čistá von Zbyněk Štátný Kapoun von Svojkov übernommen. Vom Geschlecht der Kapouner zeugen heute die Grabsteine, die in die Mauer der Kirche von Čistá eingelassen sind. Von den bekannteren Adelsgeschlechtern war ab 1688 Graf Pavel von Morzin der Besitzer. Im Jahre 1791 gelangte Čistá in den Besitz der Familie des Bürgers und Leinwebers Ignác Falge aus Trutnov. Unter ihrer Herrschaft wurde 1819 mit dem Bau der Kirche des Hl. Prokop begonnen. Von der Ausstattung der Kirche ist die Totenglocke aus dem Jahre 1473 zu erwähnen, eine der ältesten Glocken in Tschechien, die heute im Museum von Jilemnice zu sehen ist. Im Jahre 1834 wurde Čistá an Fürst Karel Rohan verkauft, der 1850 zum ersten Bürgermeister des Ortes gewählt wurde. 1883 wurde das Gebäude einer allgemeinen Schule errichtet, die in den 1920er Jahren umgebaut wurde, und 1924 nahm hier auch eine Bürgerschule ihren Betrieb auf. Von der Familie Rohan wurde Čistá im Jahre 1870 an die tschechische Gesellschaft „Chabrus“ verkauft und fünf Jahre später an den hier gebürtigen Leinenhändler Ignác Klazar. Dessen Familie überließ 1904 das Gut dem Juristen Dr. Eduard Auersperg, der den Hof 1929 an Josef Zajíc weiterverkaufte, den letzten Besitzer der sogenannten Herrschaft von Čistá.

In der Ortschaft befinden sich heute ein Kindergarten, eine Grundschule, ein Sportplatz, eine Turnhalle, ein Tennisplatz, Geschäfte und Restaurants, ein breitgefächertes Netz von Dienstleistungen und Kleinbetrieben sowie eine funktionierende Fabrik. Die landwirtschaftliche Nutzfläche wird von einer Aktiengesellschaft und einer Reihe von Privateigentümern bewirtschaftet. Ebenso sind die Wälder entweder in staatlichem oder privatem Besitz. Durch den Ort führen mehrere Buslinien einschließlich einer Direktverbindung nach Prag.

Eine Besonderheit stellt der Wanderweg „Krkonošská vyhlídka“ dar, mit Rastplatz und Aussicht auf das Panorama des Riesengebirges. Im unteren Teil der Ortschaft befindet sich ein technisches Denkmal, die sogenannten „Taliány“ – eine Reihe von Sandsteinkaskaden in einem Waldbach. Dabei handelt es sich um eine Maßnahme gegen Überflutung aus dem Jahre 1897.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

Obecní úřad Čistá u Horek: tel.: +420 481 596 105 e-mail: ou.cista@iol.cz; www.cistauhorek.cz

Základní škola a Mateřská škola Čistá u Horek: 481 596 177; zs.cista@tiscali.cz; www.podhurou.cz

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

ČISTÁ u Horek

0 250 m 500 m 750 m 1 km

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		naučná stezka, vyhlídka
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	škola, mateřská školka		rozcestníky turist. tras
	nákupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	zastávka bus, koupaliště		stravování, ubytování

BENECKO

0 250 m 500 m 750 m 1 km
 Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

hranice obce, katastru	lanovka, lyžařský vlek
hranice KRNAP	muzeum, vyhlídka
obecní úřad, pošta	turistické značené trasy
kostel, kaple, pomník, kříž	rozcestníky turist. tras
škola, mateřská školka	cyklotrasy s číslem trasy
nákupní středisko, parkoviště	cyklotrasy KRNAP
zastávka bus, skáňní útvar	lyžařské běžecké trasy
informační středisko, hotel	lyžařské běžecké závodní
stravování, ubytování	sjezdovka těžká, střední, lehká

Bukovina u Čisté

Dvě její partie na poúlnie od potoku uvažane są za ſzczególnie warte uwagi – warteſciowe jeſt dziſ stanowiące rzadkoſć uſytuowanie wiejskich domów i zabudowań goſpodarczych, malowniczo wkomponowanych w otoczenie. Bukovinský potok, mający ſwoje ſródla na łąkach Bukoviny, przepływa przez wieſ w kierunku wſchodnim, by koło wſi Dolní Kalná wpaſć do potoku Čiſteckého. Nad okolicą wznoszą ſię kulminacje wſchodních grzbietów: Hůra, Stráž i Horka, dzielące ten obſzar na część zwróconą ku maſywowi Karkonoszy oraz część zwróconą ku poúlniu. Najpiękniejsze widoki na Karkonosze są z najwyſszych partii Bukoviny oraz ze ſzczytu Horka (dominuje Černá Hora, bardzo ładny widok rozciąga ſię teſ w kierunku Dolnej Kalnej). Krajobraz i przyroda w okolicy wſi jeſt malownicza i praktycznie nie ſkažona negatywnymi wplywami cywilizacji.

Obec ſe nalézá v Libereckém kraji, mezi měſty Novou Pakou, Jilemnicí a Vrchlabím.

Bukovina u Čisté je údolní vſí, která v horní části přiléhá ke Studenci, ale východním směrem údolí navazuje na obec Dolní Kalná. Dolní část mírně ſvažitého údolí má název Karlov. Dříve to byla oſada, založená v roce 1873 Karlem z Morzina. V obci je zachována řada roubených chalup. Dvě partie jižně od potoka jsou považovány za zvláſt pozoruhodné. Jedná ſe o malebné, dnes již ojedinělé a nenarušené zaſazení chalup a goſpodářských budov do terénu, typické pro podhorské oſídlení. Bukovinský potok, pramenící na lučinách Bukoviny, protéká obcí východním směrem a u Dolní Kalné ſe vlévá do potoka čiſteckého. Dominantními útvary ſirſího území jsou návrſi východního hřbetu Hůra - Stráž - Horka, která území rozdělují na část odvrácenou a přivrácenou ke krkonoſkému maſivu. Nejpůſobivěſí pohledy na Krkonoſe jsou z nejvyſſích poloh Bukoviny a z vrchu Horka (dominantní je Černá Hora, velmi pěkný pohled je k Dolní Kalné). Krajina a příroda v okolí obce je malebná a relativně málo narušená civilizacími vlivy.

Gmina poúżona jeſt w kraju libereckim pomiędzy miastami Nova Paka, Jilemnice i Vrchlabí. Leży w dolinie, w górnej części granicząc ze Studencem, a na wſchodzie z gminą Dolní Kalná. Dolna część doliny o łagodnie opadających zboczach nazywana jeſt Karlovem. Kiedyſ była to ſamodzielna kolonia, zaúżona w 1873 roku przez Karola Morzina. We wſi zachowało ſię wiele ſtarych domów zrębowych.

The municipality is ſituated in the Liberec Region, among the towns Nová Paka, Jilemnice and Vrchlabí. The village lies in a valley, which is attached to Studenec in its upper part and links to Dolní Kalná in the eaſt. The lower part of the gently dropping valley is called Karlov. In the history it was a ſettlement eſtablished by Karel from Morzin in 1873. A lot of timbered houſes have been preſerved in the municipality. There are two placeſ, ſouth of the creek, which are worth noticing; both are pictureſque houſes which are ſet naturally in the ſurrounding landscape of the Krkonoſe Mountains foothills.

Das Dorf Bukovina u Čisté (Bukovina bei Čiſtá) liegt im Kreis Liberec in einem Tal zwiſchen den Städten Nová Paka, Jilemnice und Vrchlabí. Eſ ſchlieſt am oberen Ende an die Ortschaft Studenec an und in öſtlicher Richtung an die Gemeinde Dolní Kalná. Der untere Teil deſ leicht abſchüſſigen Tales trägt den Namen Karlov und war in früheren Zeiten eine Siedlung, die im Jahre 1873 von Karel von Morzin geúndet worden war. In der Ortschaft iſt eine Reihe von Blockhäuſern erhalten geblieben. Zwei Gebäu- deguppen ſüdllich deſ Baches gelten als beſonders bewundernswert. Dabei handelt eſ ſich um maleriſche, gut erhaltene Häuſer und Wirtschaftsgebäude, die auf beſondere Art in die Landschaft eingebettet ſind, waſ für die Beſiedlung deſ Gebirgsvorlandes typiſch iſt. Der Bach „Bukovinský potok“, der in den Wiesen von Bukovina entſpringt, flieſt durch den Ort in öſtliche Richtung und mündet bei Dolní Kalná in den Bach „Čiſtecký potok“. Dominanten in der Landschaft bilden die Anhöhen deſ Bergrückens Hůra - Stráž - Horka, der daſ Gebiet in zwei Teile teilt: einen dem Maſſiv deſ Rieſengebirges abgewandten und einen ihm zugewandten. Die beeindruckendſten Ausblicke auf daſ Gebirge bieten die höchſten Lagen von Bukovina ſowie der Berg Horka (dominant iſt hier auch der Berg „Černá hora“ mit einer ſehr ſchönen Auſſicht auf Dolní Kalná). Die Landschaft und Natur in der Umgebung deſ Ortes ſind ſehr maleriſch und nahezu unberührt von zivilisatorischen Einflüſſen.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

www.bukovina.cz

svazek obcí
Jilemnicko

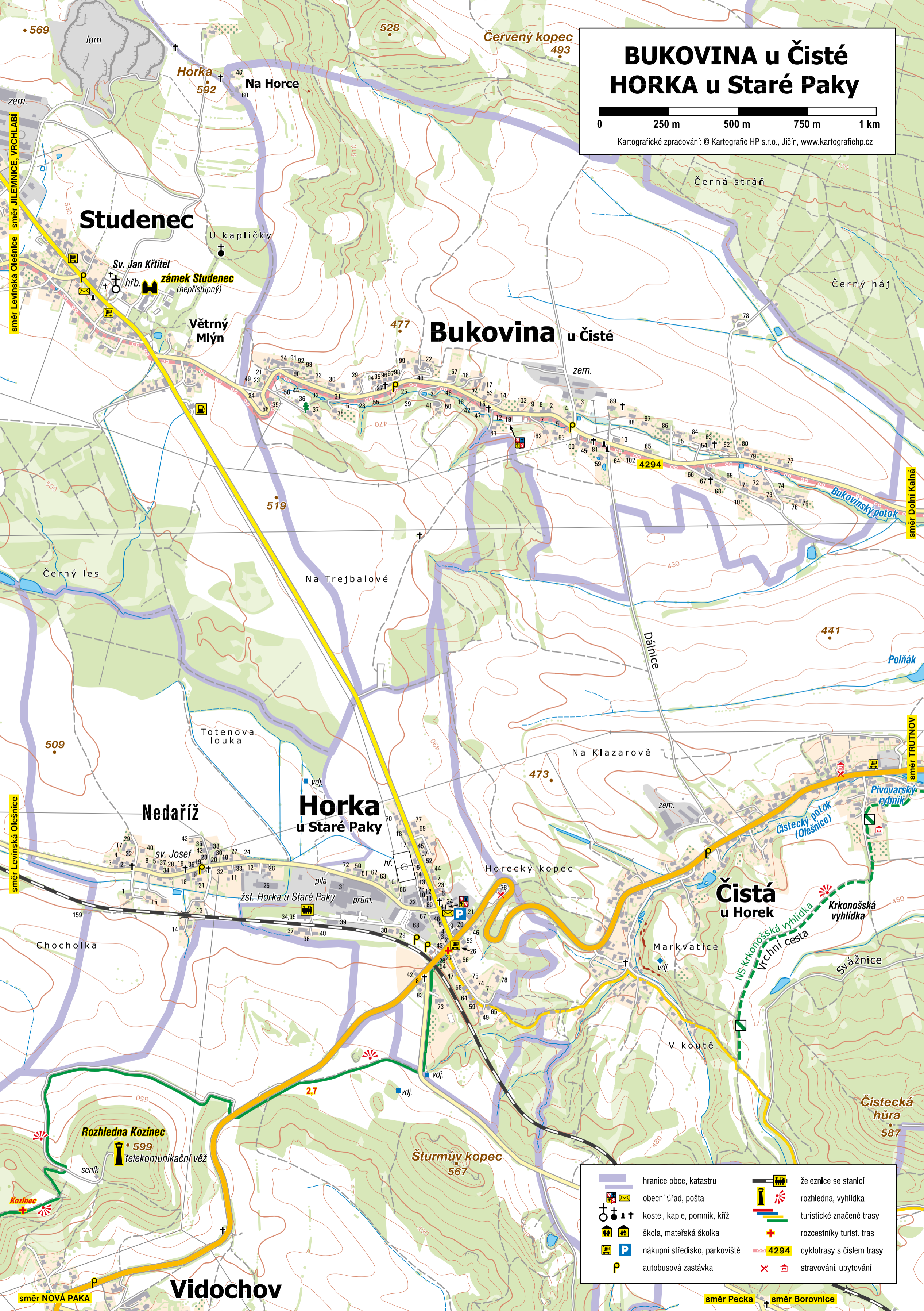
Vydalo: Jilemnicko - ſvazek obcí 2017, neprodejně
Tiſk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

BUKOVINA u Čisté HORKA u Staré Paky

0 250 m 500 m 750 m 1 km

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		rozhledna, vyhlídka
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	škola, mateřská školka		rozcestníky turist. tras
	nákupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	autobusová zastávka		stravování, ubytování

směr NOVÁ PAKA

směr Pecka

směr Borovnice

Horká u Staré Paky

Horka u Staré Paky patří mezi nejmladší osady v kraji. Jsou rozložena ve výšce 503 m n. m. a je z nich krásný otevřený pohled na panorama celých Krkonoš. Rozkládají se na výšině „Horka“, od níž mají své jméno. Obec je rozložena na 203 hektarech a je složena z částí Horka u Staré Paky a Nedaříž. Současně zde žije zhruba 250 obyvatel. Poměrem k rozloze a počtu obyvatel je v obci značně rozsáhlá průmyslová zóna s několika velkými výrobními závody zaměstnávajícími větší počet zaměstnanců, než je počet trvale žijících obyvatel. Středem obce je vystavena významná silniční křižovatka směřující do důležitých regionálních center s nejfrekventovanějším tahem do Krkonoš. V roce 1858 se dostavělo velké nádraží v centru obce. Dodnes je zde zachovalý celý komplex nádražních budov včetně bývalé výtopny pro lokomotivy. Turisticky zajímavá místa v blízkém okolí obce jsou Hora Kozinec s rozhlednou, nebo křížová cesta ke Zlatnici.

Horka u Staré Paky należy do najmłodszych siedzib ludzkich w regionie. Leży na wysokości 503 m n. p.m. na wyżynie Horka, której zawdzięcza swoją nazwę, zajmując powierzchnię 203 hektarów. Ze wsi rozciągają się piękne widoki na całe Karkonosze. Gmina składa się z dwóch części: Horka u Staré Paky i Nedaříž. Mieszka tu około 250 osób. Na terenie gminy znajduje się stosunkowo duża – uwzględniając jej powierzchnię i liczbę mieszkańców – strefa ekonomiczna, w której działa kilka dużych zakładów produkcyjnych, zatrudniających więcej osób, niż jest stałych mieszkańców gminy. W centrum gminy leży ważne skrzyżowanie dróg prowadzących do regionalnych ośrodków, z najbardziej uczęszczanym ciągiem komunikacyjnym prowadzącym w Karkonosze. W 1858 r. ukończono budowę dużego dworca w centrum wsi. Do dziś zachowany jest cały kompleks budynków dworcowych, w tym była parowozownia. Interesujące dla turystów miejsca w najbliższej okolicy to góra Kozinec z wieżą widokową oraz droga krzyżowa do Zlatnice.

Horka u Staré Paky belongs among the youngest settlements in the region. Its elevation is 503 meters above sea level and there is an amazing view to the whole Krkonoše Mountains skyline. The municipality stretches out on the highlands called “Horka” which the municipality was named after. The municipality takes up the area of 203 hectares and comprises of two parts called Horka u Staré Paky and Nedaříž. At present, there are about 250 inhabitants in the municipality. Bearing in mind the area and number of inhabitants, one may say, there is a rather large industrial zone with several plants employing more people than there are inhabitants to the municipality. There is a significant intersection in the center of municipality with roads leading to important regional centers; at the same time it is the busiest road to the Krkonoše Mountains. A large railway station was built in 1858 in the municipality center; all the railway station premises have been preserved up to now including the round-house. Places of interest for tourist are Kozinec Hill with the lookout tower or Calvary to Zlatnice.

Horka u Staré Paky (Horka bei Stará Paka) gehört zu den jüngsten Siedlungen in der Region. Es liegt 503 m ü. d. M. und bietet einen schönen, weiten Ausblick auf das Panorama des gesamten Riesengebirges. Der Name stammt von der gleichnamigen Hochebene, auf der das Dorf liegt. Die Gemeinde breitet sich auf 203 ha aus und besteht aus den Teilen Horka u Staré Paky und Nedaříž. Zurzeit leben hier etwa 250 Einwohner. In einer im Verhältnis zur Ortsgröße weitflächigen Industriezone gibt es mehrere große Produktionsbetriebe, die mehr Angestellte haben als die Ortschaft dauerhafte Einwohner hat. Im Ortszentrum befindet sich eine bedeutende Straßenkreuzung, von der man in alle wichtigen regionalen Zentren gelangt, einschließlich der meist frequentierten Straße ins Riesengebirge. Im Jahre 1858 wurde im Zentrum ein großer Bahnhof erbaut. Bis heute ist der gesamte Komplex der Bahnhofgebäude einschließlich einer ehemaligen Heizanlage für Lokomotiven erhalten geblieben. Für Touristen interessante Orte in der unmittelbaren Umgebung sind der Berg „Kozinec“ mit seinem Aussichtsturm oder der Kreuzweg zur Kapelle Zlatnice.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

www.horkaustarepaky.cz

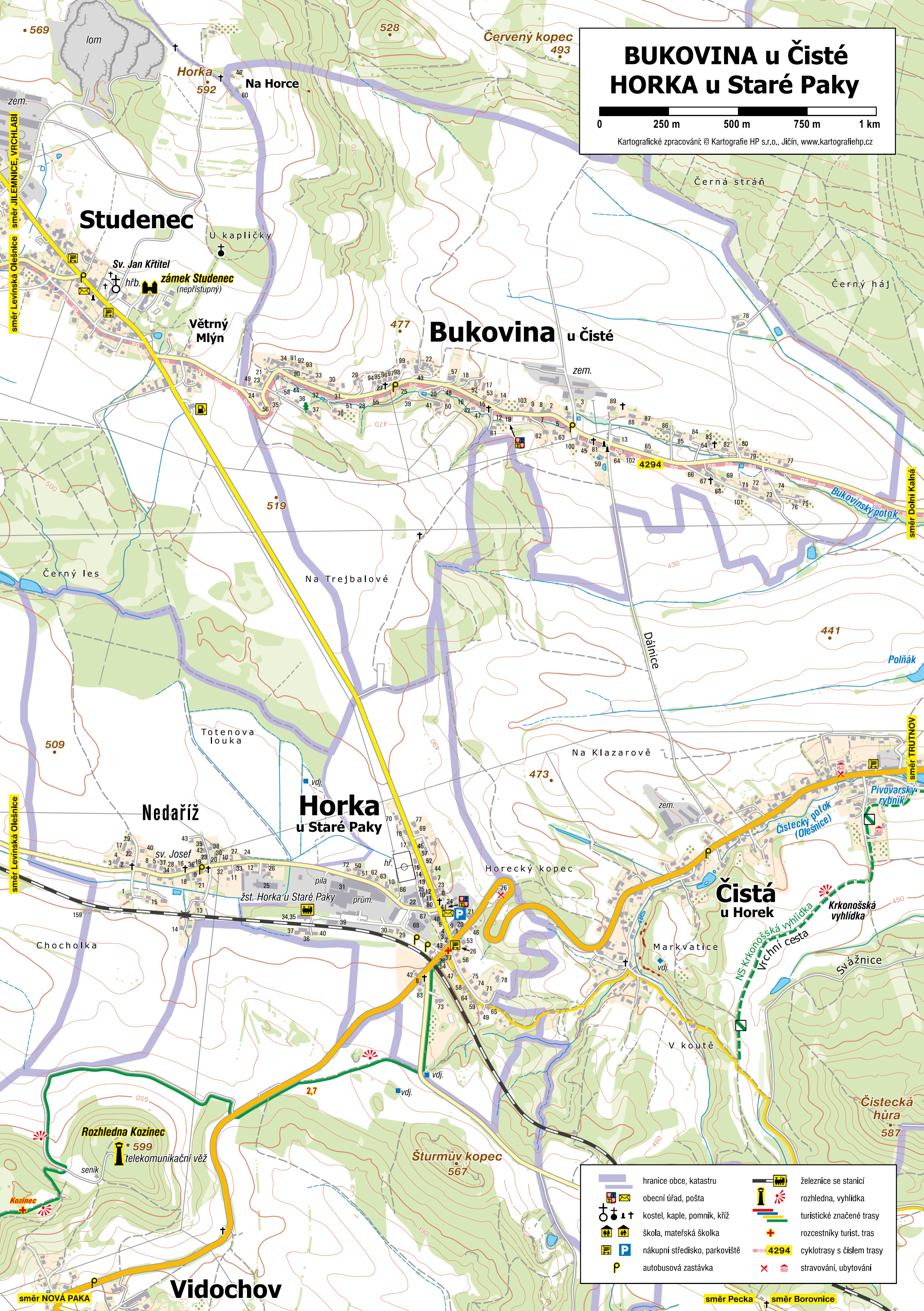
svazek obcí
Jilemnicko

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

BUKOVINA u Čisté HORKA u Staré Paky

0 250 m 500 m 750 m 1 km

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		rozhledna, vyhlídka
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	škola, mateřská školka		rozcestníky turist. tras
	nákupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	autobusová zastávka		stravování, ubytování

směr NOVÁ PAKA

směr Pecka

směr Borovnice

Horní Branná

Obec Horní Branná se skládá ze dvou obcí - Horní Branná a Valteřice, které spojuje nejen koryto potoka Sovinky, ale také dobré sousedské vztahy a společná historie. Obě obce vznikly v době osídlování Krkonoš. První písemná zmínka o Horní Branné je doložena roku 1352. Je ale velmi pravděpodobné, že ves existovala již v závěru 13. století. Původ jména Branná lze odvozovat od slovanského „brenný“ (kalný, bahnitý – v souvislosti s potokem). Valteřice jsou poprvé zmiňovány roku 1492 (musely být ale založeny mnohem dříve). Jejich název pochází z německého Waltersdorf, tedy „ves lidí Walterových“. Historie Horní Branné je výraznější a, co se památek týká, i viditelnější. Valteřice totiž patřily k protestantské, vrchností tudíž nepříliš oblíbené menšině. Horní Branná patřila pánům z Valdštejna, kteří zde roku 1557 vystavěli nový kamenný kostel a roku 1582 i zámek nacházející se v centru obce. Na počátku 17. století koupil branské panství Václav Záruba z Hustiřan, který stál v dobách stavovského povstání na straně českých stavů (významnou epizodou této doby je dvojitá návštěva Jana Ámose Komenského v Horní Branné, 1627 a 1628). Potom panství přechází do majetku Albrechta z Valdštejna, který je však roku 1632 prodává Harrachům. Doba panování tohoto rodu je pro Brannou obdobím stability a rozkvětu: rozšíření budovy zámku, vystavění špitálu pro vysloužilé služebníky (1710, dnes dům s pečovatelskou službou), unikátní architektonická památka – hrobka svatého Kříže z roku 1870. Až do druhé světové války žily obě obce v těsné blízkosti, většinou pod stejnými pány. Od listopadu 1939 se však Valteřice na téměř šest let stávají součástí německé říše. Významným okamžikem v poválečné historii obcí je rok 1975, kdy byly obce spojeny pod jeden obecní úřad v Horní Branné, který až do jara roku 2016 sídlil v budově zámku. V budově zámku v současné době najdete expozici „Život pod horami“.

Gmina Horní Branná składa się z dwóch wsi – są to Horní Branná i Valteřice, które łączy nie tylko koryto potoku Sovinky, ale także dobre stosunki i wspólna historia. Obie wsie powstały w czasach kolonizacji Karkonoszy. Pierwsza wzmianka pisemna o wsi Horní Branna pochodzi z 1352 r., jest jednak wielce prawdopodobne, że wioska istniała już pod koniec XIII wieku. Pochodzenia nazwy Branná szukać można w słowiańskim „brenny“ (mętny, bagnisty – związane z potokiem). Valteřice po raz pierwszy wzmiankowane są w 1492 roku (musiały jednak zostać założone o wiele wcześniej). Ich nazwa pochodzi z niemieckiego Waltersdorf – czyli „wieś ludzi Waltera“. Historia wsi Horní Branna jest bardziej czytelna, a jeśli chodzi o zabytki – również lepiej zachowana, Valteřice należały bowiem do protestantów, mniejszości niezbyt lubianej przez katolickich niemieckich włodarzy. Horní Branná należała do katolickiej szlachty z Waldsteina, która w 1557

roku wybudowała tu nowy kamienny kościół, a w 1582 roku także pałac w centrum wsi. Na początku XVII wieku włości kupił Václav Záruba z Hustiřanów, który w czasie czeskiego powstania stanów stał po stronie czeskich panów (czyli przeciwko Niemcom; ważnym epizodem z tego okresu była dwukrotna wizyta Jana Amosa Komeńskiego w Hornej Brannie w 1627 i 1628 roku). Następnie włości dostały się w ręce Wallensteina (Albrechta Waldsteina), który je jednak już w 1632 roku sprzedał Harrachom. Czasy panowania tego rodu są dla Branny okresem stabilności i rozkwitu: rozbudowany został pałac, wybudowany przytułek dla emerytowanej służby (1710, dziś dom z usługą opieki), powstał unikatowy zabytek architektoniczny – grobowiec pw. Krzyża Św. z roku 1870. Aż do drugiej wojny światowej obie wsie żyły obok siebie, należąc zazwyczaj do tych samych osób. Od listopada 1939 roku jednak Valteřice na prawie sześć lat stały się częścią III Rzeszy. Po wojnie ważnym momentem w historii obu wsi jest rok 1975, w którym zostały one połączone. Wspólny urząd gminy w Horní Brannie aż do wiosny 2016 roku mieścił się w budynku pałacu, w którym dziś znajdziemy stałą ekspozycję „Žycie u podnóža gór“.

Horní Branná comprises of two municipalities: Horní Branná and Valteřice; these two municipalities are not connected only by the water course Sovinka, but also by good relationships among people and common history. Both municipalities were established at the time when the Krkonoše Mountains were being inhabited. The first note on Horní Branná dates back to 1352, but it is more than probable that the village was inhabited in the end of the 13th century. The municipality name Branná points at the old word (“brenný”) which means turbid when talking about water. The first written note on Valteřice dates back to 1492 but the settlement must have existed long before that year. Its name comes from German word “Waltersdorf” which means “a village of the Walter family”. History of Horní Branná is more distinct; there are more historical monuments as well because Valteřice, in history, were a protestant settlement and it meant that the inhabitants belonged to the minority which was disliked by the establishment. Horní Branná belonged to the Valdštejn family; they built a new stone church in 1557 and a castle in 1582. Václav Záruba from Hustiřany bought the domain in 17th century; Václav Záruba from Hustiřany was also pro-active in the Bohemian Revolt. An important event of the era was a two-fold visit of Jan Ámos Komenský in Horní Branná in 1627 and in 1628. The domain is then passed down to Albrecht Valdštejn and he sells it to the Harrach family in 1632. Harrach rule meant stability and prosperity for Horní Branná: extension of the castle, hospital construction (1710, nowadays it is a nursing home), construction of a unique architectural building – a crypt of St. Cross in 1870. Both municipalities had shared their history (usually were also ruled by the same owner) until the WWII. In November 1939, Valteřice became part of the German Reich for nearly six years. Another important date in the post-war history is the year 1975 when both municipalities merged and its municipal office seated in the castle in Horní Branná until 2016. Nowadays, the castle premises are used as exhibition grounds where you can see the exhibition “Life under the Mountains”.

Die Gemeinde Horní Branná besteht aus zwei Ortschaften – Horní Branna selbst und Valteřice, die nicht nur durch den Bach Sovinka sondern auch durch gute nachbarschaftliche Beziehungen und gemeinsame Geschichte verbunden sind. Beide Orte entstanden in der Zeit der Besiedlung des Riesengebirges. Die erste schriftliche Erwähnung von Horní Branná stammt aus dem Jahre 1352. Es ist jedoch sehr wahrscheinlich, dass das Dorf bereits Ende des 13. Jahrhunderts existierte. Der Name „Branná“ lässt sich vom slawischen Wort „brenny“ ableiten, was schlammig oder sumpfig bedeutet und sich auf den Bach bezieht. Valteřice wird erstmals im Jahre 1492 schriftlich erwähnt, muss aber bereits wesentlich früher gegründet worden sein. Sein Name leitet sich vom deutschen „Waltersdorf“ ab. Die Geschichte von Horní Branná ist bedeutsamer und – was seine Sehenswürdigkeiten betrifft – sichtbarer. Valteřice gehörte nämlich zur protestantischen, bei der Hoheit wenig beliebten Minderheit. Horní Branná gehörte den Herren von Waldstein, die hier im Jahre 1557 eine neue steinerne Kirche und 1582 ein Schloss im Zentrum des Ortes errichten ließen. Anfang des 17. Jahrhunderts kaufte Václav Záruba von Hustiřan die Herrschaft, der zur Zeit des Ständeaufstandes auf der Seite der böhmischen Stände stand (eine bedeutsame Episode dieser Zeit ist der zweimalige Besuch von Johann Amos Comenius in Horní Branná, 1627 und 1628). Danach geht die Herrschaft in den Besitz von Albrecht von Wallenstein über, der diese jedoch 1632 an die Harracher verkauft. Die Zeit unter der Herrschaft dieses Geschlechts ist von Stabilität und Aufschwung geprägt: das Schloss wird vergrößert, ein Spital für die ausgesiente Dienerschaft erbaut (1710, heute ein Pflegeheim), das Grabmal des goldenen Kreuzes – ein einzigartiges architektonisches Denkmal – wird errichtet (1870). Bis zum zweiten Weltkrieg lebten die beiden Gemeinden in unmittelbarer Nachbarschaft, meist unter den gleichen Herren. Im November 1939 wird jedoch Valteřice für beinahe sechs Jahre Bestandteil des Deutschen Reiches. Ein bedeutungsvoller Moment der Nachkriegsgeschichte ist das Jahr 1975, als die beiden Orte zu einer Gemeinde zusammengefasst werden. Sitz des Gemeindeamtes ist bis 2016 das Schloss in Horní Branná. Heute ist in den Räumlichkeiten des Schlosses die Dauerausstellung „Leben am Fuße der Berge“ zu sehen.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

Tísňové volání: 112

Hasiči: 150

Záchraná služba: 155

Policie: 158

Pohotovost plyn: 1239

ČEZ: 840 840 840

Státní POLICIE Jilemnice: 974 477 100

Městská POLICIE Jilemnice: 481 541 584

Obecní úřad Horní Branná: 481 584 178

www.hbranna.cz

ou@hbranna.cz

Dům s pečovatelskou službou: 481 584 153
dpshb@seznam.cz

Základní škola Horní Branná: 481 584 216
www.skolabranna.cz

Mateřská škola Horní Branná: 481 584 224

Mateřská škola Valteřice: 481 584 137

Pošta Horní Branná: 481 584 240

ZEPO s.r.o. Horní Branná: 481 584 272

KRVAK s.r.o. správa vodovodu: 605 287 792
605 155 390

Zubní lékař: 481 584 215

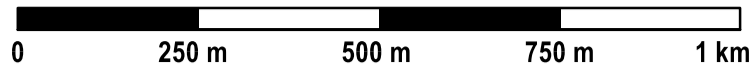
Praktický lékař pro dospělé: 481 584 306

svazek obcí
Jilemnicko

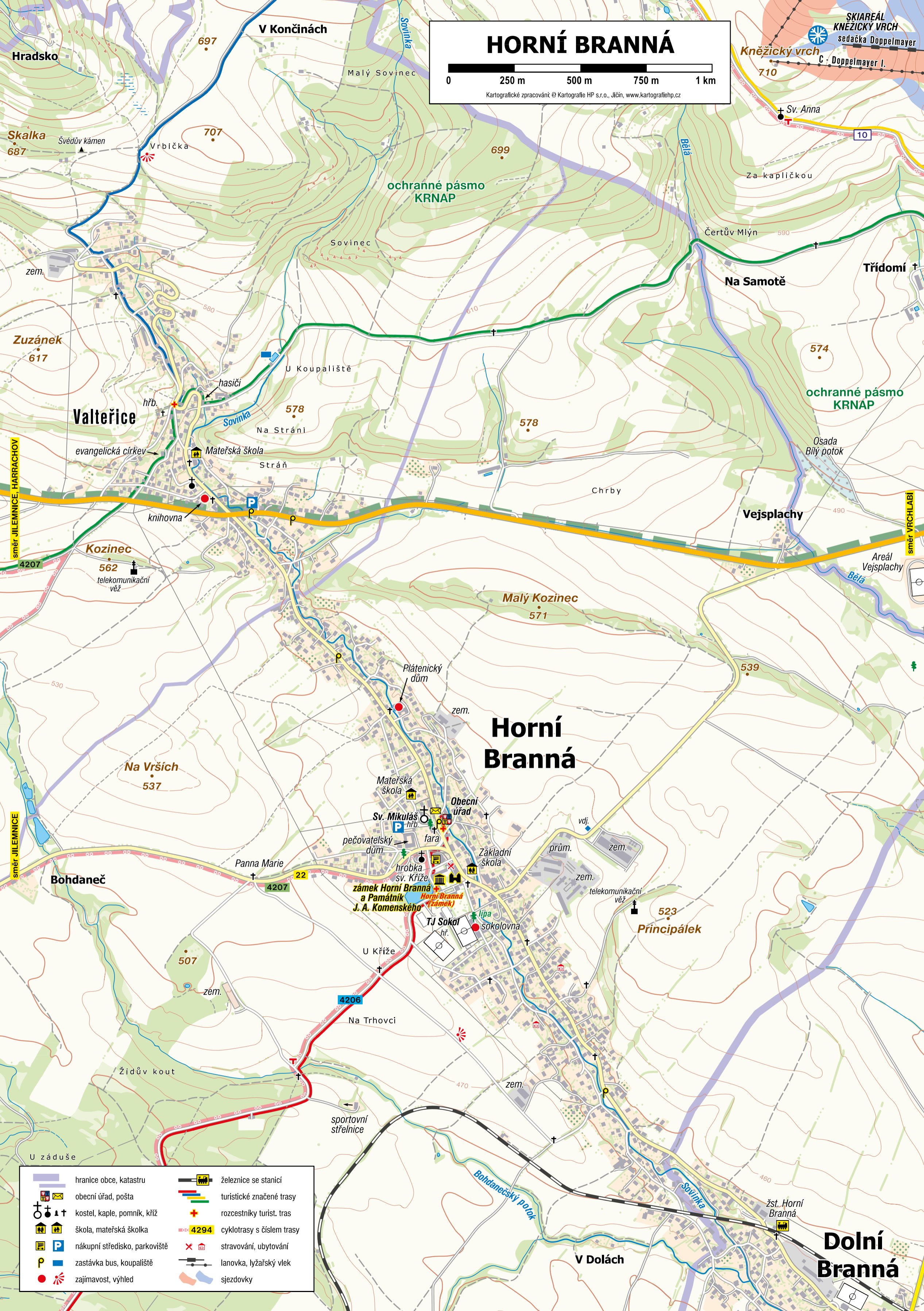
Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

HORNÍ BRANNÁ

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

SKIAREÁL
KNEŽICKÝ VRCH
sedačka Doppelmayr
C - Doppelmayr I.
710

Sv. Anna

Za kapličkou

Čertův Mlýn 590

Na Samotě

574

ochranné pásmo
KRNAP

Osada
Bílý potok

Vejsplachy

Areál
Vejsplachy

490

539

523

Principálek

460

zst. Horní
Branná

Dolní
Branná

V Dolách

470

zem.

zem.

zem.

zem.

zem.

Hradsko

697

Skalka
687

Švédův kámen

Vrbička

707

zem.

Zuzánek
617

Valteřice

hřb.

evangelická církev

knihovna

Kozinec

562

telekomunikační
věž

4207

530

Na Vrších

537

Bohdaneč

Panna Marie

4207

507

zem.

Židův kout

U záduše

4206

Na Trhovci

470

zem.

zem.

zem.

zem.

V Končinách

Malý Sovinec

699

ochranné pásmo
KRNAP

Sovinec

U Koupaliště

578

Na Stráni

578

Stráň

Chrby

Plátenický dům

zem.

Mateřská škola

Sv. Mikuláš

pečovatelství

hrobka

zámek Horní Branná
a Památník
J. A. Komenského

Horní Branná (zámek)

TJ Sokol

lipa

sokolovna

U Kříže

4206

Na Trhovci

470

zem.

zem.

zem.

zem.

zem.

zem.

zem.

HORNÍ BRANNÁ

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		turistické značené trasy
	kostel, kaple, pomník, kříž		rozcestníky turist. tras
	škola, mateřská školka		cyklotrasy s číslem trasy
	nákupní středisko, parkoviště		stravování, ubytování
	zastávka bus, koupaliště		lanovka, lyžařský vlek
	zajímavost, výhled		sjezdovky

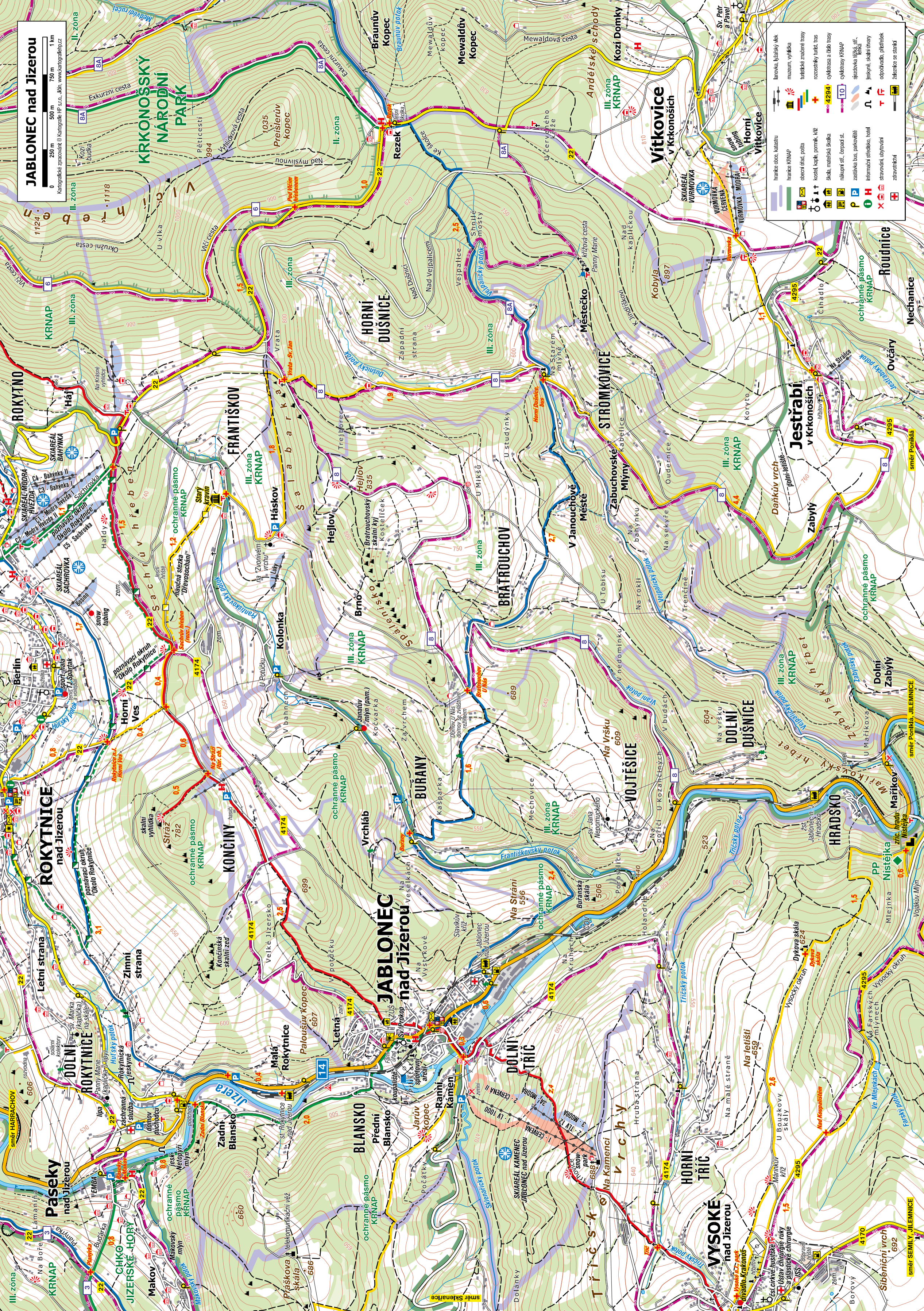
JABLONEC nad Jizerou

0 250 m 500 m 750 m 1 km

Kartografické zpracování © Kartografie HP s.r.o., Jbn, www.kartografiehp.cz

**KRKONOŠSKÝ
NÁRODNÍ
PARK**

	lanovka, lyžařský vleč
	múzeum, vyhlídka
	turistické značené trasy
	rozcestníky turist. tras
	cyklobrus a čláby trasy
	cyklobrusy KRNAP
	šezbovka, železn. st., lanovka
	jeskyňe, skalní útvary
	odpočívadla, přístřešek
	železnice se stanicí
	hranice obce, katastru
	hranice KRNAP
	obecní úřad, pošta
	kostel, kaple, pomník, kříž
	škola, mateřská škola
	národní st., čerpací st.
	zastávka bus, parkoviště
	informační středisko, hotel
	stravování, ubytování
	zdravotnický

JESTŘABÍ v Krkonoších

0 250 m 500 m 750 m 1 km

	hranice obce, katastru		lanovka, lyžařský vlek
	obecní úřad, pošta		lyžařské sjezdové tratě
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	zdravotnictví, výhled		rozcestníky turist. tras
	nákupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	zastávka bus, pramen		hotel, stravování, ubytování

směr Vichová nad Jizerou, JILEMNICE

směr Hrabačov, JILEMNICE

směr Hrabačov, JILEMNICE

10
Bucharova
výhledka
Na Vrších

Jilemnice

During the Thirty Years' War, the Domain was taken over by the Harant family from Polžice and Bezdržice. However, the war and subsequent complicated period disabled the Harant family to develop their domain in any noticeable way. A turn for the better came in 1701 when the Domain was handed over the Harrach family, whose members were known for their flexible and progressive economic policy. During their rule, they raised the local glass and linen industry products to the highest quality and world's recognition. The inhabitants of Jilemnice started working in the linen business and thus brought an extensive development to the area. The number of inhabitants was increasing and so were more splendid timber houses; even first houses made of bricks appeared during this period. You may see an example of a thread from the beginning of the 19th century in the Jilemnice museum - proving the skills of the locals. 296 meters of the string is only 1 gram heavy which makes it the most delicate thread in the world! In connection to the development of manufacturing business, pernicious fires were increasing in number and partially slowed down the development in the municipality. The most devastating effects had the fires in 1788, 1803 and 1838 when majority of the original timbered buildings burned down. During the biggest of the above mentioned fires in 1788, 114 houses in Jilemnice were completely destroyed by the fire and a number of others had to be demolished due to extensive damage. Despite the unfavorable conditions, the locals (with a significant help of the Harrach family) were able to re-build a town which is nowadays considered to be central to the Krkonoše Mountains administration, cultural development and as to the tourist industry. The traces of the Harrach family activities are exhibited in the Krkonošské museum in Jilemnice.

Ankunft des Grafengeschlechts Harrach änderte, das sich durch eine bewegliche und progressive Wirtschaftspolitik auszeichnete. Unter ihrer Herrschaft in Jilemnice hoben sie die örtliche Leinenweberei und Glasherstellung auf Weltniveau. Der Leinenweberei begannen sich nun auch die Einwohner von Jilemnice zu widmen, wodurch sich die Stadt schnell weiterentwickelte. Die Bevölkerung wuchs ebenso wie die Zahl der prachtvollen Blockhäuser und ersten gemauerten Gebäude. Vom Geschick der hiesigen Handwerker zeugt u.a. das Garn vom Beginn des 19. Jahrhunderts, das bis heute im örtlichen Museum aufbewahrt wird. 296 Meter dieser Fasern wiegen nur ein Gramm! Es handelt sich dabei um das feinste Leinengarn der Welt. Parallel zur Entwicklung des Handwerks kommt es in der Stadt immer öfter zu vernichtenden Bränden, die zum Teil die Weiterentwicklung der Stadt verlangsamten. Die verheerendsten Brände, bei denen die ursprünglichen Blockgebäude zerstört wurden, brachen in den Jahren 1788, 1803 und 1838 aus. Beim größten Brand im Jahre 1788 brannten 114 Häuser nieder, und eine Vielzahl weiterer Gebäude mussten in Folge der starken Beschädigung abgerissen werden. Trotz dieser äußerst ungünstigen Ereignisse gelang es der hiesigen Bevölkerung mit maßgeblicher Unterstützung des Geschlechts von Harrach eine Stadt aufzubauen, die heute zu den bedeutendsten im Riesengebirge gehört, was Verwaltung, Kultur und nicht zuletzt Fremdenverkehr betrifft. Die Spuren des Wirkens der Adelsfamilie Harrach zeigt die Dauerausstellung des Riesengebirge-Museums (Krkonošské muzeum).

W przeszłości prowadził tędy szlak handlowy, dzięki któremu w XI wieku doszło do kolonizacji tych terenów. Pierwsza wzmianka pisemna o istnieniu miasta Jilemnice pochodzi z 1350 roku, kiedy było ono ośrodkiem gospodarczym rozległych szlacheńskich dominiów, należących do Waldsteinów. W czasie wojny 30-letniej właścicielami tych dóbr został ród Harantów z Polžic i Bezdržic. Wojna trzydziestoletnia oraz trudne czasy po niej uniemożliwiły jednak Harantom poważniej rozwinąć swoje dobra. Stan ten zaczął ulegać zmianie od 1701 roku wraz z przejęciem dominium przez hrabiowski ród Harrachów. Harrachowie wyróżniali się energią oraz postępową polityką gospodarczą. Za ich czasów produkcja płócien i szkła w dobrach jilemnickich osiągnęła światowy poziom. Płóciennictwem zaczęli zajmować się też mieszkańcy Jilemnic, dzięki czemu miasto szybko się rozwijało. Przybywało mieszkańców, a także bogatych drewnianych domów zrębowych; pojawiły się też pierwsze domy murowane. O biegłości ówczesnych rzemieślników świadczy zachowana przędza z początku XIX wieku, która przechowywana jest w tutejszym muzeum. 296 metrów tego włókna waży tylko jeden gram! Jest to najdelikatniejsza lina przędza na świecie. Równolegle z rozwojem miasta coraz częściej pojawiają się w nim niszczycielskie pożary, które częściowo ten rozwój spowalniają. Do najtragiczniejszych doszło w latach 1788, 1803 i 1838. Pożary niszczyły drewnianą zabudowę Jilemnic; podczas największego z nich – w 1788 roku – spłonęło 114 domów, a wiele innych zostało tak poważnie uszkodzonych, że trzeba je było wyburzyć. Mimo to tutejszej ludności udało się, w dużej mierze dzięki Harrachom, wybudować miasto, które dziś należy do najważniejszych w Karkonoszach ośrodków administracyjnych, kulturalnych i turystycznych. O działalności rodu Harrachów dowiedzieć się można wiele ciekawych rzeczy odwiedzając Muzeum Karkonoskie w Jilemnicach.

In der Vergangenheit führte ein Landweg durch diese Gegend, was im 11. Jahrhundert eine dauerhafte Besiedlung zur Folge hatte. Die erste schriftliche Erwähnung der Existenz der Stadt Jilemnice stammt aus dem Jahre 1350, als sie das wirtschaftliche Zentrum der Herrschaft von Štěpanice (in Besitz der Herren von Waldstein) darstellte. Während des dreißigjährigen Krieges übernahm das Adelsgeschlecht Harant von Polžice und Bezdržice die Herrschaft. Der Krieg und die darauf folgende schwierige Zeit verunmöglichte jedoch den Herren von Harant eine Weiterentwicklung ihrer Herrschaft, was sich 1701 mit der

In the history, an important trade route led through this area and it resulted in its constant growth in population in the 11th century. The first written note on Jilemnice municipality dates back to 1350 when it was a center of the far-reaching Štěpanice Domain which was ruled by the Valdštejn family.

V minulosti touto oblastí procházela zemská stezka, což vedlo v 11. století ke stálému osidlování tohoto území. První písemná zmínka o existenci města Jilemnice pochází z roku 1350, kdy byla hospodářským centrem rozsáhlého šlacheckého panství, drženého pány z Valdštejna. Během třicetileté války se majiteli panství stává šlechtický rod Harantů z Polžic a Bezdržic. Třicetiletá válka a následné složité období však Harantům znemožnilo významnější rozvoj jejich panství. To se začíná měnit od roku 1701 s příchodem hraběcího rodu Harrachů. Harrachové vynikli průžnou a progresivní hospodářskou politikou. Během jejich působení na jilemnickém panství pozvedli zdejší plátenictví a sklářství na světovou úroveň. Plátenictví se začali věnovat i obyvatelé Jilemnice, díky čemuž se město rychle rozvíjelo. Přibývalo obyvatel, stejně tak i honosných roubených staveb a první zděné domy. O zručenosti zdejších řemeslníků vypovídá i ukázka příze z počátku 19. století, kterou dodnes uchovává zdejší muzeum. 296 metrů tohoto vlákna váží pouze jeden gram! Jedná o nejjemnější lnu na světě. Souběžně s rozvojem řemesel se ve městě stále častěji objevují i ničivé požáry, které částečně zpomalují další rozvoj města. Nejničivější požáry město zasáhly v letech 1788, 1803 a 1838. Během nich byla zničena původní roubená zástavba Jilemnice. Při největším z uvedených požárů, v roce 1788, shořelo 114 domů a řada dalších v důsledku poškození musela být zbořena. I přes tyto nepříznivé události se podařilo zdejšímu obyvatelstvu, za značného přispění hraběcího rodu Harrachů, vybudovat město, které dnes patří k nejvýznamnějším krkonošským městům v oblasti správní, kulturní a v neposlední řadě v oblasti cestovního ruchu. Stopy působení hraběcí rodiny Harrachů jsou zachyceny v expozici Krkonošského muzea.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

INFORMAČNÍ CENTRUM JILEMNICE
www.ic.mestojilemnice.cz

SPOLEČENSKÝ DŮM JILM
www.sdjilm.cz

SPORTOVNÍ CENTRUM JILEMNICE
www.sport-jilemnice.cz

KRKONOŠSKÉ MUZEUM
www.kmjilemnice.cz

MĚSTO JILEMNICE
www.mestojilemnice.cz

svazek obcí
Jilemnicko

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

JILEMNICE

0 250 m 500 m 750 m 1 km

Výchová nad Jizerou
Dolánka
zvonička
zšt. Výchová nad Jizerou
hřb.
Popluží

Kozinec 561
Kozinec (vyhl.)
vdj.
Sv. Isidor
kaple sv. Isidora
U sv. Isidora
Draha
Nouzov
Masarykova městská nemocnice
zámecký park
Krkonošské muzeum
GYM
Sv. Vavřinec
sportovní hala
Zvědáva ulička
hřb.
U tří svatých
Na bubnu

Hraběnká
Hrubý kopec 507
Valentova Hájenka
Maňasovsko
Mříčná
v březí
obrázek U obrázku
Hnátovsko

Jilemnice
Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Jilemnice
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Jilemnice
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Jilemnice
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Jilemnice
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

Hrabáčov
Hate
Nouzov
Sv. Karel
Sv. Jan
Brabeneč
Jilemnice (nádraž.)
SOS
Jednota
JIP
Tesco
Společenský dům JILM
zšt. Jilemnice
Na rybníce
Jilem
Norma

- hranice obce, katastru
- městský a obecní úřad, pošta
- kostel, kaple, pomník, kříž
- škola, mateřská školka
- nákupní středisko, parkoviště
- zastávka bus, bazén
- muzeum, zdravotnictví
- čerpací stanice
- železnice se stanicí
- lyžařský vlek
- turistické značené trasy
- rozcestníky turist. tras
- cyklotrasy s číslem trasy
- 4294
- hotel, stravování, ubytování
- turist. lyžařské běžecké trasy
- závodní lyžařské běžecké tratě

směr ROKYTNICE nad Jizerou, HRABÁCHOV
směr Benecko
směr Vrchlabí
směr Horní Branná
směr Studenec, NOVÁ PAKA, JIČÍN
směr Zelená Lhota

Kruh

The municipality Kruh was established sometime in the end of the 14th century; however, the exact dates and the name of its founder have not been preserved in the historical sources. The first written note on Kruh is from 1386 where Jindřich z Kruhu (Henry from Kruh) was mentioned. In 1406, the village Kruh was mentioned in a Latin document; Jarek from Mžany and Oldřich were keepers of the municipality (each of them owning a part of the municipality). In the beginning of the 15th century a fortress was presumably built in Kruh; however, as a matter of fact, there was a court belonging to Oldřich from Kruh near to the fortress. In 1492 the Štěpanice Domain was divided between Hynek Valdštejn from Jilemnice and Heník Valdštejn from Štěpanice. At that time, majority of Kruh lapsed within the Jilemnice Domain and eight homesteads to the Kumburk Domain. In 1533, Jan Jr. Trčka from Lípa, the owner of the Kumburk Castle, sold the castle and many municipalities (including part of Kruh municipality) to Mikuláš Trčka from Lípa. In 1547, Jilemnice was owned by Arnošt from Újezdec and Kůnice and in 1577 it was passed down to his son Závěš. Jan Vilém Harant from Polžic i Bezdržic became the owner of Kruh in 1673. In 1701 František Pavel Harant from Polžice and Bezdržice sold the Jilemnice Domain to Ferdinand Bonaventura, a count from the Harrach family. Next time, Kruh was mentioned only in 1835. Both parts of Kruh were merged in 1848 because of the constitution. There is another note on Kruh from 1890 which states that Kruh is a village in Jilemnice area, belonging to the Roztoky Parish, where there is 162 houses with 1,241 Czech inhabitants. Further, there is a school with three grades, a post office, telegraph apparatus, an Austrian railway station from Chlumec to Poříčí, a factory producing various linen and cotton goods and a mill.

Die Gründung von Kruh lässt sich auf das Ende des 14. Jahrhunderts datieren; leider sind weder das genaue Datum noch der Name der Gründer in historischen Quellen erhalten geblieben. Die erste schriftliche Erwähnung des Ortes stammt aus dem Jahre 1386, wo von Jindřich von Kruh die Rede ist. In einer lateinischen Urkunde aus dem Jahre 1406 wird das „Dorf Kruh“ erwähnt. Zu dieser Zeit war der Ort im Besitz von Jarek von Mžany und eines gewissen Oldřichs, von denen jeder über einen Teil des Dorfes verfügte. Zu Beginn des 15. Jahrhunderts wurde hier offensichtlich eine Festung errichtet. Fakt ist, dass an diesem Ort einst ein Meierhof stand, dessen Besitzer Oldřich von Kruh war. In den folgenden Jahrhunderten blieb das Dorf zweigeteilt und wechselte häufig die Besitzer, zu denen u. a. auch die Adelsgeschlechter Waldstein, Harant und Harrach gehörten. Durch die Verfassung von 1848 wurden die beiden Teile von Kruh zusammengefasst. In einer Quelle des Jahres 1890 können wir Folgendes über die Ortschaft nachlesen: „Es ist ein Dorf der Landeshauptmannschaft und des Kreises Jilemnice mit Pfarramt in Roztoky, das 162 Häuser hat, in denen 1241 tschechische Bewohner leben. Weiter gibt es hier drei Schulen, eine Post, einen Telegraphen und eine Station der Österreichischen Nordwest-Bahn Chlumec – Poříčí, eine Fabrik für verschiedene Arten von Leinen- und Baumwollwaren sowie eine Mühle.“

Založení obce sahá do sklonku XIV. století. Přesně se datum vzniku obce ani jejího zakladatele v historických materiálech nedochovalo. První záznam o Kruhu je z roku 1386, kdy je zmiňován Jindřich z Kruhu. V roce 1406 je v latinské listině připomínána „ves Kruh“. V této době byla obec majetkem Jarka ze Mžan a jistého Oldřicha, z nichž každý měl v majetku část obce. Počátkem 15. století zde byla patrně zbudována tvrz. Faktem zůstává, že u kružské tvrze stával kdysi populární dvůr, jehož majitelem byl Oldřich z Kruhu. V roce 1492 bylo rozděleno Štěpanické panství mezi Hynka z Valdštejna a z Jilemnice a Heníka z Valdštejna a ze Štěpanic. Tehdy připadla větší část obce Kruh k jilemnickému panství a osm usedlostí k panství kumburskému a oublickému. V roce 1533 prodal Jan ml. Trčka z Lípy, držitel hradu Kumburku, tento hrad s mnohými obcemi a také část vsi Kruh Mikuláši Trčkoví z Lípy. V roce 1547 patřila obec k Jilemnici pánu Arnoštu z Újezdce a z Kůnic, po něm pak roku 1577 jeho synovi Závěšovi. Držitelem Kruhu v roce 1673 byl Jan Vilém Harant z Polžic i Bezdržic. Roku 1701 prodal František Pavel Harant, svobodný pán z Polžic a Bezdržic, jilemnické panství Ferdinandu Bonaventurovi, říšskému hraběti z Harrachů. Další zmínka o obci je až z roku 1835. Konstituce v roce 1848 obě části Kruhu spojila. V roce 1890 se o obci dočítáme: „Je to ves hejtmánství a okresu Jilemnického, s farním úřadem v Roztokách, která má 162 domů, v nichž žije 1241 obyvatel českých. Dále jsou zde tři třídy školy, pošta, telegraf a stanice Rakouské severozápadní dráhy Chlumec – Poříčí, továrna na různé druhy lněného a bavlněného zboží a mlýn. Obec Kruh leží v západní části Podkrkonoší, v okrese Semily. Rozloha katastru je 604 ha. Kruh je obcí podhorského charakteru s rozptýlenou zástavbou. Osou výrazně protáhlého půdorysu obce je Kružský potok, sledovaný silnicí III. třídy Roztoky u Jilemnice – Kruh – Mříčná. Zástavba sleduje tuto osu zhruba v délce 3 km. V horní (severní) části obce je rozložena převážně na levém břehu potoka, kolem komunikace a na prudkém levobřežním svahu až po terénní hranu údolí. Střední část obce se rozkládá na obou březích potoka a zástavba se soustřeďuje především po pravém břehu nad komunikací. Dolní (jižní) část obce s velmi rozptýlenou zástavbou se rozkládá na obou stranách údolí. Největší část území je využívána pro zemědělskou produkci (486 ha) – z celkové výměry obce je 80,5 % zemědělská půda. Nezemědělská půda se rozkládá na 118 ha a tvoří ji především lesy (76 ha). Zastavěné plochy obce (7 ha) tvoří pouze nepatrné procento z celkové katastrální výměry. Z hlediska krajinného prostředí je prostor obce charakterizován výraznou hranou, vymezující údolí z východu (výškový rozdíl oproti vodoteči cca 30 m) a povolnými svahy pravého břehu potoka, stoupajícími k severozápadu. Ve střední části obce se údolí rozšiřuje směrem východním, v jižní části je opět sevřenější. Nadmořská výška obce je 410 – 480 m. Morfologie terénu vytváří tak velmi protáhlý a poměrně uzavřený prostor s blízkými pohledovými horizonty. Největší dominantou obce je roubený Tuláčkův dvůr z 18. století, v současnosti v majetku ČVUT Praha. Informace o obci získáte na tabulích na infostezce po vesnici, kde je také přiložena mapa s odkazem na další místa.

część do niejakiego Oldřicha. Na początku XV wieku wybudowano tu prawdopodobnie dwór obronny. Nieopodal niego znajdował się dawniej folwark należący do Oldřicha z Kruhu. W 1492 roku Dominium Štěpanické podzieleno zostało między Hynka z Waldsteinu i z Jilemnice a Heníka z Waldsteinu i ze Štěpanic. Większa część wsi Kruh przyłączona została wówczas do dóbr jilemnickich, a osiem gospodarstw do dóbr kumburskich i oublickich. W 1533 roku Jan ml. Trčka z Lípy, właściciel zamku Kumburk, sprzedał zamek z przynależnymi do niego wsiami, w tym częścią wsi Kruh, Mikulajowi Trčce z Lípy. W 1547 roku wieś należała do Jilemnice i Arnošta z Újezdca i z Kůnic, po nim zaś w 1577 roku do jego syna Závěša. W 1673 roku właścicielem Kruhu był Jan Vilém Harant z Polžic i Bezdržic. W 1701 r. František Pavel Harant, wolny pan z Polžic i Bezdržic, sprzedał dobra jilemnické Ferdinandowi Bonaventurze hrabiemu Harrachowi. Kolejna wzmianka o wsi pochodzi dopiero z roku 1835. Konstytucja w 1848 roku połączyła obie części Kruhu. W 1890 roku możemy przeczytać o wsi: „Jest to wieś okręgu i powiatu jilemnického, z urzędem parafialnym w Roztokach, mająca 162 domów, w których żyje 1241 mieszkańców czeskich. Ponadto są tu trzy klasy szkoły, poczta, telegraf i stacja austriackiej kolei północnozachodniej Chlumec – Poříčí, fabryka różnych gatunków towarów lnianych i bawełnianych oraz młyn“. Gmina Kruh leży w zachodniej części Podkrkonoší w powiecie Semily. Ma powierzchnię 604 ha. Kruh jest wsią o charakterze podgórskim, z rozproszoną zabudową. Osią wyraźnie wydłużonego terytorium gminy jest potok Kružský, wzdłuż którego ciągnie się szosa III klasy Roztoky u Jilemnice – Kruh – Mříčná. Zabudowa ciągnie się wzdłuż tej osi na długości około 3 km. W górnej (północnej) części gmina leży głównie na lewym brzegu potoku, wokół drogi oraz na mocno nachylnym lewobrzeżnym zboczu aż do skraju doliny. Środkowa część gminy leży po obu stronach potoku, a zabudowa koncentruje się głównie na prawym brzegu nad drogą. Dolna (południowa) część wsi z bardzo rozproszoną zabudową rozciąga się po obu stronach doliny. Największa część obszaru gminy (486 ha) jest wykorzystywana do produkcji rolnej – aż 85% powierzchni zajmują grunty rolne. Pozostałe 118 ha stanowią przede wszystkim lasy (76 ha), a tereny zabudowane stanowią niewielki tylko procent (7 ha). Kruh leży na wysokości 410 – 480 m n.p.m. W krajobrazie gminy wyraziście zaznacza się grań ograniczająca dolinę od wschodu (różnica wysokości w stosunku do potoku to ok. 30 m), charakterystyczne są także łagodne stoki prawego brzegu potoku, wznoszące się w kierunku północno-zachodnim. W środkowej części gminy dolina rozszerza się w kierunku wschodnim, a w części południowej jest bardziej zamknięta. Morfologia terenu tworzy bardzo wydłużoną i stosunkowo zamkniętą przestrzeń z ograniczonym horyzontem. Największą dominantą wsi jest drewniane (konstrukcja zrębowa) gospodarstwo Tuláčkův dvůr z XVIII wieku, dziś należące do praskiej politechniki (ČVUT). Informacje o gminie znaleźć można na tablicach informacyjnych przy prowadzącej przez wieś ścieżce dydaktycznej, znajdującej się tam też mapy i informacje o innych ciekawych miejscach.

Kruh municipality is located in the western part of the Krkonoše Mountains foothills; its area is 604 hectares. Kruh is a typical village in the foothills of the Krkonoše Mountains where the built up area is interspersed. The axis of the built up area is the Kruh Creek, whose course is copied by a road leading from Roztoky u Jilemnice through Kruh to Mříčná. The houses have been built along the water course and road in the total length of 3 km. In the upper (or northern) part of the village, the houses are situated mainly on the left bank of the creek, along the road and in the steep left-hand side slope. The central part of the municipality spreads out on both banks of the creek; however, majority of houses are located on the right side above the road. The lower (or southern) part of the municipality is defined by a much dispersed housing estate; where the houses are to be found on both sides of the valley. Majority of land (486 hectares which is 80.5%) is used as agricultural land. Non-agricultural land takes only 118 hectares and most of it are forests (76 hectares). The built-up area is as little as 7 hectares. As to the landscape in the municipality, the municipality area is defined by a distinct rim which edges the valley from the east and slow slopes of the right-hand side bank of the creek rising to the north-west. In the central part of the municipality, the valley extends in the eastern direction and in the southern part of the municipality, the valley gets narrower again. The elevation is 410 – 480 meters above sea level. Tuláčkův dvůr – a unique farmstead from the 18th century is the most dominant feature of the village (nowadays it is owned by ČVUT – Czech Technical University in Prague). For more information find the information boards along the trail in the village where you can also find a map with reference to other interesting places around

Die Gemeinde Kruh liegt im westlichen Teil des Riesengebirgsvorlandes im Bezirk Semily. Seine Katasterfläche beträgt 604 ha. Kruh hat mit seiner lockeren Bebauung den typischen Charakter eines Vorland-Dorfes. Eine markante, etwa drei Kilometer lange Achse durch die längliche Gestalt des Ortes bildet der Bach, dessen Lauf die Landstraße Roztoky u Jilemnice – Kruh – Mříčná folgt. Der größte Teil des Gemeindegebietes dient der landwirtschaftlichen Produktion (486 ha, etwa 80,5 %), auf 118 ha breiten sich Wiesen und Wälder (76 ha) aus, während die bebauten Fläche nur einen geringfügigen Teil (7 ha) ausmacht. Kruh liegt in einem Tal (mit einem Höhenunterschied von etwa 30 m zwischen dem Wasserlauf und seinem Rand), das sich zur Dorfmitte hin weitert; seine Seehöhe beträgt 410 – 480 m. Das Terrain bildet auf diese Weise einen länglichen, relativ abgeschlossenen Raum mit nahe liegenden Aussichtspunkten. Die größte Dominante der Ortschaft stellt der als Blockbau errichtete Hof „Tuláčkův dvůr“ aus dem 19. Jahrhundert dar, zurzeit in Besitz der Tschechischen technischen Hochschule Prag. Mehr Informationen zur Gemeinde erhalten Sie auf den Schildern des Info-Pfades, der durch das Dorf führt, wo auch Karten mit Hinweisen zu weiteren Plätzen zu finden sind.

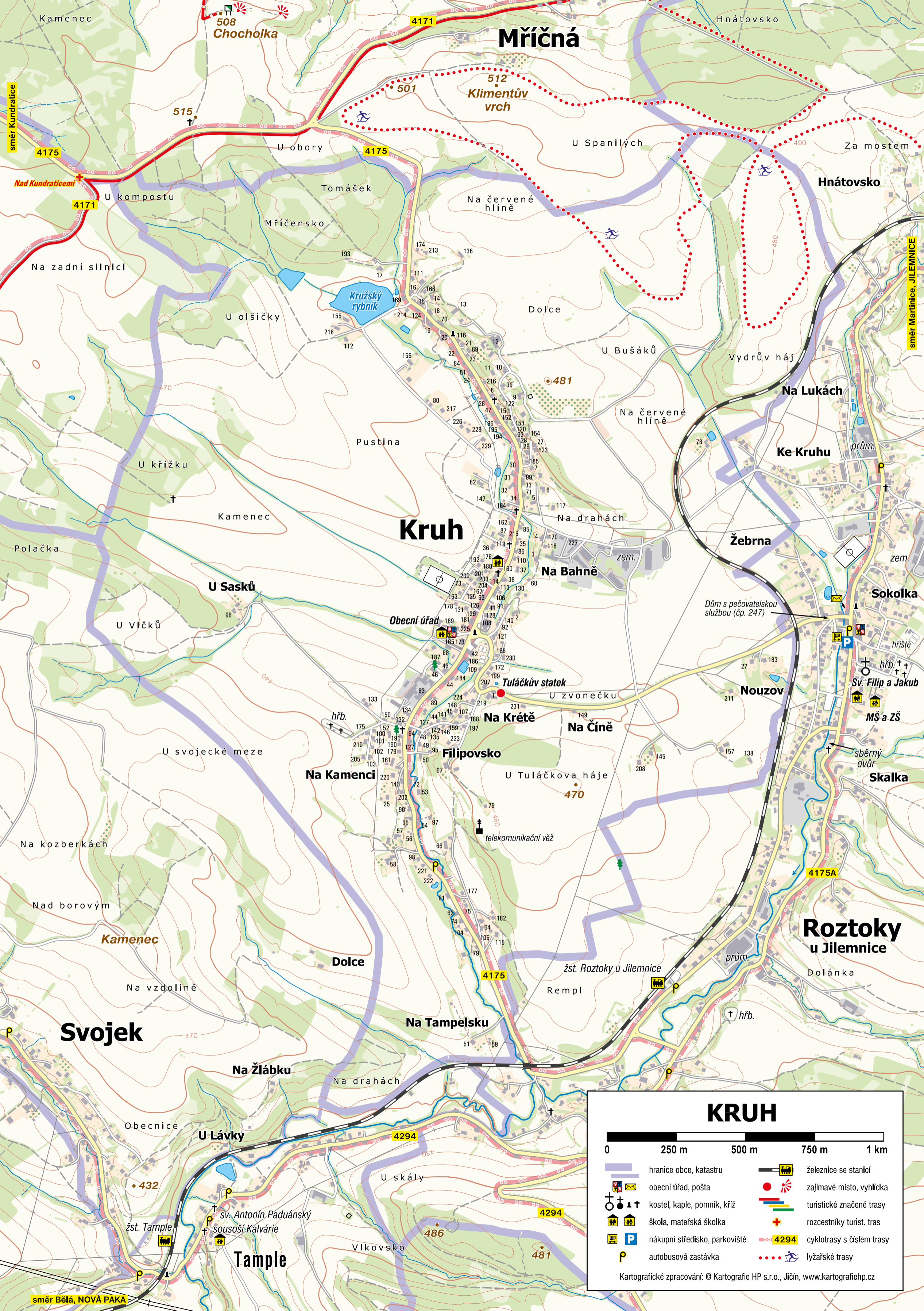
Początki gminy Kruh sięgają końca XIV wieku, lecz dokładna data jej powstania, ani imię założyciela nie zachowały się niestety w historycznych materiałach. Najstarsza zachowana wzmianka o wsi pochodzi z 1386 roku, i jest w niej mowa o Jindřichu (Henryku) z Kruhu. W 1406 roku w łacińskim dokumencie wzmiankowana jest „wieś Kruh“. W owym czasie część miejscowości należała do Jarka ze Mžan, a

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

www.obeckruh.cz

svazek obcí
Jilemnicko

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

Mříčná

Kruh

Svojek

Rožtoky u Jilemnice

KRUH

0 250 m 500 m 750 m 1 km

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		zajímavé místo, vyhlídka
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	škola, mateřská školka		rozcestníky turist. tras
	nákupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	autobusová zastávka		lyžařské trasy

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

508
Chocholka

512
Klimentův vrch

Kružský rybník

Obecní úřad

Na Bahně

Na Krétě

Filipovsko

Na Kamenci

Dolce

Na Tampelsku

U Lávků

Temple

Hnátovsko

Na Lukách

Ke Kruhu

Žebrna

Sokolka

Nouzov

Skalka

Rožtoky u Jilemnice

Dolánka

Vikovsko

481

486

432

515

4171

4175

4175

4171

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

4175

Obecní úřad

Tuláčkův statek

U zvonečku

U Tuláčkova háje

telekomunikační věž

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

U skály

Dům s pečovatelskou službou (čp. 247)

Sv. Filip a Jakub

MŠ a ZŠ

sběrný dvůr

hřiště

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

hřb.

směr Bělá, NOVÁ PAKA

směr Martinice, JILEMNICE

směr Kunderatice

Levínská Olešnice

Obec Levínská Olešnice se skládá ze dvou místních částí, Levínské Olešnice a Žďáru, ve kterých v současnosti žije 351 stálých obyvatel. Rozloha obce je přibližně 1 000 ha a nadmořská výška se pohybuje okolo 500 m n.m. Krajinu tvoří především lesy, louky, pastviny, údolí říčky Olešky a výraznou dominantou jsou Staropacké hory. V Levínské Olešnici se nachází kostel Všechny svatých, několik drobných sakrálních památek od sochaře Antonína Suchardy a občanům i návštěvníkům slouží kulturní dům, mateřská škola, sportovní hřiště, knihovna, místní muzeum. Ve Žďáru se nachází zachovalá fořtovna z období Harrachů s malebným rybníčkem a vydatným pramenem, bývalá škola slouží jako kulturní dům a uprostřed obce se nachází historická zvonice a kamenný kříž. V obou částech obce jsou dochované četné objekty lidové architektury, především roubená stavení.

Zajímavostmi v okolí jsou lesní pramen Roubenka u Žďáru, zbytky hradiště Levín u Levínské Olešnice a na okolních polích jsou také významná naleziště polodrahokamů (acháty, jaspisy).

Z významných osobností se vztahem k obci lze uvést Ladislava Zívra, významného sochaře, který žil a tvořil v bývalém mlýně u Žďáru, dětství v obci prožila spisovatelka Božena Šímková, autorka scénáře k televizním Krkonošským pohádkám. Známým rodákem je Antonín Šír, uznávaný řezbář betlémských figurek, které jsou dodnes součástí mnoha historických betlémů.

Gmina Levínska Olešnice leży na wysokości około 500 m n.p.m. Składają się na nią dwie wsie: Levínska Olešnice i Žďár. Na powierzchni około 1000 hektarów żyje tu dziś 351 stałych mieszkańców. W krajobrazie dominują przede wszystkim lasy, łąki, pastwiska, dolina rzeczki Oleški i wyróżniają się wyraźnie Staropacké hory. We wsi Levínska Olešnice znajdziemy kościół pw. Wszystkich Świętych oraz kilka

drobných zabytků sakralních autorstva Antonína Suchardy. Jest tu dom kultury, przedszkole, boisko sportowe, biblioteka i muzeum. W Žďárze znajduje się dobrze zachowana gajówka nadleśniczego z czasów Harrachów z malowniczym stawem i obfitym źródłem, dom kultury mieszczący się w byłej szkole, a pośrodku wsi stoi zabytkowa dzwonnica i kamienny krzyż. W obu częściach gminy zachowane są liczne zabudowania, będące świadectwem sztuce ludowych budowniczych, przede wszystkim są to domy zrębowe. Z ciekawostek w okolicy warto wymienić leśne źródło Roubenka koło Žďáru i pozostałości zamku Levín koło Levínské Olešnice. Na okolicznych polach znajdują się kamienie półszlachetne (agaty, jaspisy).

Z gminą związane są też ważne postaci: Ladislav Zívr, znany rzeźbiarz żyjący i tworzący w byłym młynie koło Žďáru, pisarka Božena Šímková, autorka scenariusza do serialu telewizyjnego pt. „Krkonošské pohádky” („Bajki karkonoskie”), która mieszkała tu w dzieciństwie, urodzony tu Antonín Šír, snycerz, autor figurek do szopek bożonarodzeniowych, którego dzieła znajdziemy w wielu zabytkowych szopkach regionu.

Levínská Olešnice municipality comprises of two parts – Levínská Olešnice and Žďár; current number of inhabitants in both parts is 351, the municipality takes up the area of approximately 1,000 hectares and the elevation is about 500 meters above sea level. The landscape is mainly formed by forests, meadows, grasslands, Oleška Creek valley and Staropacké Mountains as the dominant feature. Church of All Saints is located in Levínská Olešnice as well as several sacred monuments by a sculptor Antonín Sucharda. A community center, nursery school, all sports field, public library and a museum serve the locals as well as the visitors. There is a gamekeeper's house in Žďár preserved from the Harrach's period with a picturesque pond and abundant stream; premises of former school serve as a community center and there is a historical bell tower and a stone cross in the center of the municipality. A number of timbered houses have been preserved in both parts of the municipality.

Places of interest: forest spring Roubenka near to Žďár, ruins of the Levín hill fort near to Levínská

Olešnice and the surrounding fields which hide lots of gemstones (agates and jaspers). Among the significant personalities with a relationship to the municipality are, for example, Ladislav Zívr – a sculptor who lived and created his works in the former mill in Žďár. Božena Šímková, the author of the script to “Krkonošské pohádky” fairy tales, spent her childhood years in the municipality. Antonín Šír, a wood-carver whose works are part of many historical Christian cribs, is another well-known native to the municipality.

Die Gemeinde Olešnice besteht aus zwei Ortsteilen, Levínská Olešnice und Žďár, in denen zurzeit 351 dauerhafte Einwohner leben. Die Fläche der Ortschaft beträgt etwa 1000 ha und seine Seehöhe liegt bei 500 m ü. d. M. Die Landschaft wird vor allem von Wäldern, Wiesen, Weiden und dem Tal des Flusses Oleška gebildet, eine markante Dominante stellen die Berge „Staropacké hory” dar. In Levínská Olešnice befinden sich die Allerheiligenkirche und mehrere Heiligenfiguren des Bildhauers Antonín Sucharda. Einheimischen und Besuchern steht ein Kulturhaus, ein Kindergarten, ein Sportplatz, eine Bücherei und ein regionales Museum zur Verfügung. In Žďár befindet sich ein gut erhaltenes Forsthaus aus der Zeit der Herren von Harrach mit einem malerischen Teich und einer ergiebigen Quelle, in der Ortsmitte eine historische Glocke sowie ein steinernes Kreuz. Die ehemalige Schule dient heute als Kulturhaus. In beiden Ortsteilen gibt es zahlreiche gut erhaltene Objekte der Volksarchitektur, vor allem Blockhäuser.

Besonderheiten in der Umgebung sind die Waldquelle „Roubenka u Žďáru” und die Überreste der Wallburg „Levín”, einige Felder sind bedeutende Fundorte von Halbedelsteinen (Achate, Jaspisse). Zu bedeutenden Persönlichkeiten mit Bezug zur Gemeinde zählen Ladislav Zívr, bedeutender Bildhauer, der in der ehemaligen Mühle in Žďár lebte und arbeitete, Božena Šímková, Drehbuchautorin von Fernsehmärchen aus dem Riesengebirge, die hier ihre Kindheit verbrachte sowie der hier geborene Antonín Šír, anerkannter Schnitzer von Krippenfiguren, die bis heute in vielen historischen Krippen zu finden sind.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

www.levinskaolesnice.cz

svazek obcí
Jilemnicko

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

LEVÍNSKÁ OLEŠNICE

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., ul.ih, www.kartografiehp.cz

	železnice se stanicí
	muzeum, vyhlídka
	turistické značené trasy
	rozcestníky turist. tras
	cyklotrasy s číslem trasy
	stravování, ubytování
	hranice obce, katastru
	obecní úřad, pošta
	kostel, kaple, pomník, kříž
	škola, mateřská školka
	nákupní středisko, parkoviště
	zastávka bus, koupaliště
	telekomunikační věž

Martinice v Krkonoších

m. n. m., který zájemcům poskytne krásný výhled na okolní krajinu. K procházce láká naučná stezka „U mlejna“ zbudovaná podnikem Lesy ČR. Katastrální území obce má výměru 326 ha. V obci nyní žije 610 obyvatel.

Pierwsza wzmianka o Martinicach pochodzi z 1492 roku, kiedy doszło do podziału dóbr štěpanických między potomków rodu Waldsteinów na dwie części – štěpanicką i jilemnicką. Wieś Martinice przyłączona została do dóbr jilemnickich. W 1657 roku dobra kupił ród Harantów z Polžic i Bezdrůžic, którzy następnie w 1701 roku sprzedali je Harrachom. Według jednej z legend w czasach, gdy te okolice były zasiedlane przez pierwszych mieszkańców, wyróżniał się między nimi młodzieniec imieniem Martinicz, który z oddaniem służył swemu panu jako szybki i silny jeździec. Od jego imienia miejsce to zaczęto nazywać samotnią Martinicza, a później wsią Martinicz. Konia w galopie wieś dostała w herb.

W latach 1927 – 1939 w tutejszej szkole uczył znany kolekcjoner karkonoskich koled Josef Horák. Wieś Martinice przyłączono w 1960 r. do Studenca. Stan ten trwał przez długich 30 lat. W 1990 roku mieszkańcy w referendum opowiedzieli się za powrotem do samodzielnosci, następnie w wolnych wyborach wybrano nową radę. Wydawało się, że nieodłączną częścią Martinic stanowi też kolonia Rovnáčov, jej mieszkańcy jednak w 1990 zdecydowali się na pozostanie w gminie Studenec. W 1991 roku zmieniono nazwę wsi na Martinice v Krkonoších.

W latach 1992 – 1996 wybudowano wodociąg dla całej gminy oraz magistralę doprowadzającą wodę pitną do Jilemnic. W 1998 roku stojąca na cmentarzu kamienna kapliczka z 1838 r. zyskała status narodowego zabytku kultury, a następnie została odrestaurowana. W 2000 r. otwarto pierwszy w historii budynek urzędu gminy, w którym ulokowano także bibliotekę gminną oraz filię poczty. W 2005 roku odrestaurowana została kaplica św. Jana Nepomucena z 1845 roku. Miejskowa jednostka ochotniczej straży pożarnej została w 2006 roku wyposażona w nowy samochód strażacki Gazelle AMC. W 2007 roku, dzięki pomocy mieszkańców, przyjaciół szkoły oraz ze środków gminy, przy szkole powstał plac zabaw dla dzieci. Sam budynek szkoły został gruntownie zmodernizowany w 2010 r.

Pod względem liczby mieszkańców Martinice v Krkonoších należą do mniejszych gmin, choć w przeszłości mieszało tu nawet tysiąc osób. Tendencja spadkowa nastąpiła po II wojnie światowej. W gminie działa przedszkole i szkoła podstawowa (od klasy I do V). Na życie społeczno-kulturalne gminy wpływ mają przede wszystkim działające tu różnorodne organizacje, a także szkoła. W gminie znajdują boisko do piłki nożnej, ślizgawkę, boisko do siatkówki i siatkonogi, a w zimie funkcjonuje wyciąg narciarski i przygotowywane są trasy do narciarstwa biegowego.

Dla rozwoju gospodarczego gminy ważnym momentem stało się wybudowanie linii kolejowej z Chlumca nad Cidlinou do Trutnova w 1871 r., od której poprowadzono też trasę do Rokytin nad Izerą, wybudowaną w 1899 r. W 2016 roku dworzec w Martinicach v Krkonoších został jako całość – wraz z czynnym nadal systemem elektromechanicznych urządzeń zabezpieczających – uznany za zabytek kultury technicznej.

Martinice leżą na średniej wysokości nad poziomem morza około 500 m. Najwyższym punktem jest

szczyt Hůrka (567 m n.p.m.), z którego rozciągają się piękne widoki na okolicę. Do spacerów zachęca ścieżka dydaktyczna „Kolo mlejna” („U mlejna”), wybudowana przez Czeskie Lasy Państwowe (Lesy ČR). Powierzchnia gminy liczącej 610 osób wynosi 326 ha.

The first written note on Martinice is from 1492 when the descendants of the Valdštejn family divided the Štěpanice Domain in two halves – Štěpanice Domain and Jilemnice Domain. Martinice were part of the newly created Jilemnice Domain. The Harant family from Polžice and Bezdrůžice bought Jilemnice Domain in 1657 and they sold it to the Harrach family in 1701. According to a legend, the village received its name during the first settlement period because a fellow called Martinicz was living there; he was a dutiful servant to the establishment (he was a horse-back rider); first the village was called „Martiniczova samotna” (Martinicz’s Hamlet) and later „Wes Martinicze” (Martinicz’s Village) and a running horse became a symbol of the municipality.

Josef Horák, a famous collector of the Krkonoše carols, was teaching in Martinice school between 1927 and 1939. In 1960, the municipality Martinice became part of Studenec municipality and stayed for 30 years. In 1990 a referendum took place where the inhabitants of Martinice expressed their wish to become independent of Studenec again and consequently elected new municipal council. A settlement Rovnáčov had been an integral part of Martinice; however, its inhabitants decided to stay with Studenec in the 1990 referendum. A change in name occurred in 1991 and since then the municipality has been called Martinice v Krkonoších.

A new water piping and an upstream waterway to Jilemnice was being built between 1992 and 1996. Stone column of crucifixion from 1838 (standing at the local cemetery) was shortlisted as a historical landmark in 1998 and it was renovated shortly after. The historically first building of the Municipal Office was opened in 2000; the building also became seat of local public library and post office. The St. John of Nepomuk Chapel, built in 1845, was renovated in 2005. Voluntary firefighters in Martinice v Krkonoších received a new vehicle Gazelle AMC in 2006. A playground was built by the school in 2007 with a significant help of the local inhabitants. The school building itself also undergone a major reconstruction in 2010.

Martinice v Krkonoších belong among the smaller municipalities in the Krkonoše Mountains as to the number of inhabitants despite the fact that there was approximately a thousand inhabitants in the past. The inhabitants started leaving the municipality shortly after WWII. There is a nursery school and elementary school (grades 1 – 5) in Martinice v Krkonoších. Cultural and community life is mainly being enriched by the elementary school activities and activities of the local common-interest clubs. There is a soccer field, skating rink, volleyball and futnet court, ski lift and cross-country tracks in winter.

Construction of the railway from Chlumec nad Cidlinou to Trutnov was a contribution to the economic development of the municipality. The railway track was built in 1871 with a subsidiary track running from Martinice v Krkonoších to Rokytin nad Jizerou (built in 1899). The railway station was, as a unit including the current electro-mechanical safeguarding mechanism, shortlisted as an engineering monument in 2016.

The average elevation is approximately 500 meters

above sea level; the highest point is Hůrka Hill with the elevation of 567 meters above sea level – Hůrka Hill offers a wonderful lookout place where you can admire the surrounding landscape. An educational trail called „Along the Mill” built by Lesy ČR (forest management company) invites the visitors for a walk. The cadastral area of the municipality is 326 hectares and there is 610 inhabitants.

Die erste schriftliche Erwähnung von Martinice stammt aus dem Jahr 1492, als die Nachfahren des Geschlechts der Waldsteiner die Herrschaft von Štěpanice in zwei Hälften teilten: Štěpanice und Jilemnice, zu dem nun auch das Dorf Martinice gehörte. 1657 wurde die Herrschaft von Jilemnice vom Geschlecht Harant aus Polžice und Bezdrůžice gekauft, das sie dann 1701 an das Geschlecht Harrach weiter verkaufte. Nach einer Sage aus der Zeit, in der sich hier die ersten Bewohner niederließen, befand sich unter diesen ein Knappe mit Namen Martinicz, der für die Hoheit Dienste als schneller Reiter verrichtete. Nach diesem wurde die Siedlung als „Wes Martinicze” (Dorf Martinicze) bezeichnet und das Wappen des Ortes mit einem laufenden Pferd versehen.

In den Jahren 1927 – 1939 unterrichtete an der hiesigen Schule der bekannte Sammler von Weihnachtssliedern aus dem Riesengebirge Josef Horák. 1960 wurde Martinice an die Gemeinde Studenec angeschlossen, deren Bestandteil es 30 Jahre lang war. 1990 sprachen sich die Einwohner von Martinice für eine erneute Eigenständigkeit aus und so wurde in Gemeindevahlen eine neue Vertretung gewählt. 1991 wurde dann der Ort in Martinice v Krkonoších (Martinice im Riesengebirge) umbenannt.

In den Jahren 1992 – 1996 wurde in der gesamten Gemeinde ein Wasserleitungssystem gebaut sowie eine Trinkwasserleitung nach Jilemnice verlegt. 1998 wurde der steinerne Bildstock aus dem Jahr 1838 am örtlichen Friedhof zum nationalen Kulturdenkmal erklärt und in der Folge renoviert. 2000 wurde das historische ursprüngliche Gebäude des Gemeindeamtes neu eröffnet, in das nun auch die Gemeindebücherei und eine Filiale der tschechischen Post einzog. 2005 wurde die Kapelle des Hl. Jan Nepomuk – erbaut im Jahre 1845 – renoviert. 2007 wurde bei der Schule mit großer Unterstützung von Einwohnern und Förderern der Schule und der Gemeinde ein Kinderspielplatz errichtet. Das Schulgebäude selbst wurde 2010 von Grund auf renoviert.

Was die Einwohnerzahl betrifft, gehört Martinice zu den kleineren Gemeinden, wobei hier in früheren Zeiten auch bis zu tausend Bürger lebten. Zu einem Bevölkerungsrückgang kam es nach dem 2. Weltkrieg. In der Gemeinde gibt es einen Kindergarten und eine Grundschule, einen Fußball-, einen Eislauf- und einen Volleyballplatz, einen Skilift und im Winter gut präparierte Langlaufloipen. Das gesellschaftliche und kulturelle Leben im Ort wird vor allem von Vereinen und der Schule beeinflusst.

Einen Beitrag zur wirtschaftlichen Entwicklung der Ortschaft bedeutete der Bau der Eisenbahnlinie von Chlumec nad Cidlinou nach Trutnov im Jahre 1871 mit einer Abzweigung nach Rokytin nad Jizerou, die 1899 gebaut wurde. Der gesamte Bahnhof von Martinice wurde 2006 einschließlich seiner elektromechanischen Sicherheitsanlage zum technischen Kulturdenkmal erklärt.

Martinice liegt auf einer durchschnittlichen Seehöhe von etwa 500 m, der höchste Punkt ist der Berg Hůrka mit 567 m, der Interessenten eine wunderschöne Aussicht auf die Landschaft bietet. Zu einem Spaziergang lockt der Lehrpfad „U mlejna” („Zur Mühle”). Das Katastergbiet der Gemeinde umfasst 326 ha. Im Ort leben heute 610 Einwohner.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

Obec Martinice v Krkonoších
Martinice v Krkonoších 131, 512 32
www.martinicevkrk.cz
obec.martinice@krakonos.cz
tel.: 481543066

Základní škola a Mateřská škola Martinice v Krkonoších
Martinice v Krkonoších 68
tel.: 481544323
zsmartinice@seznam.cz

Nádraží Martinice v Krkonoších
tel. 972368515

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

První zmínka o Martinicích se datuje do roku 1492, kdy došlo mezi potomky rodu Valdštejnů k rozdělení panství štěpanického na dvě poloviny, a to štěpanickou a jilemnickou, ke které připadla i ves Martinice. Panství jilemnické koupil v roce 1657 rod Harantů z Polžic a Bezdrůžic, který je poté roku 1701 prodal Harrachům. Dle jedné pověsti v době, když se zde usadili první obyvatelé, vynikal mezi nimi chasník jménem Martinicz, který vykonával pro vrchnost oddané služby jako rychlý jezdec na koni. Podle něho se všeobecně říkalo „Martinczova samota”, později „Wes Martinicze” a do znaku obce dán kůň v běhu.

V letech 1927 – 1939 na zdejší škole učil známý sběratel krkonošských koled Josef Horák. Obec Martinice byla v roce 1960 sloučena pod střediskovou obec Studenec, kde setrvala dlouhých 30 let. V roce 1990 se občané naší obce v referendu vyjádřili pro opětovnou samostatnost a v řádných volbách bylo zvoleno nové zastupitelstvo. Nedílnou součástí Martinic byla od nepaměti i osada Rovnáčov, jejíž obyvatelé se však v roce 1990 rozhodli pro setrvání u obce Studenec. V roce 1991 proběhla změna jména obce na Martinice v Krkonoších.

V letech 1992 – 1996 byl vybudován vodovod pro celou obec a přivaděč pitné vody do Jilemnice. V roce 1998 byla kamenná boží muka z roku 1838 na místním hřbitově prohlášena národní kulturní památkou a následně zrestaurována. V roce 2000 byla otevřena historicky první budova obecního úřadu, do které se nastěhovala též obecní knihovna a pobočka České pošty. V roce 2005 byla opravena kaple sv. Jana Nepomuckého, postavená v roce 1845. Místní jednotka SDH Martinice v Krkonoších byla v roce 2006 vybavena novým hasičským vozidlem Gazelle AMC. V roce 2007 bylo u školy vybudováno dětské hřiště díky podpoře místních občanů, příznivců školy a obce. Samotná budova školy prošla rozsáhlou rekonstrukcí v roce 2010.

Počtem obyvatel se Martinice v Krkonoších řadí mezi menší obce, třebaže v minulosti zde pobývala i tisícovka občanů. Klesající tendence nastala po 2. světové válce. V obci je v provozu mateřská i základní škola pro 1. až 5. postupný ročník. Společenský a kulturní život obce ovlivňují především spolkové subjekty a základní škola. V obci se nachází fotbalové hřiště, kluziště, kurt na volejbal a nohejbal, lyžařský vlek, v zimě jsou připravovány běžecké trati.

Pro hospodářský rozvoj obce bylo přínosem vybudování železniční trati z Chlumce nad Cidlinou do Trutnova v roce 1871 s odbočkou do Rokytin nad Jizerou, postavenou v roce 1899. Nádraží Martinice v Krkonoších bylo jako celek, včetně stávajícího souboru elektromechanického zabezpečovacího zařízení, v roce 2016 vyhlášeno kulturní technickou památkou.

Martinice mají průměrnou nadmořskou výšku okolo 500 m. n. m., nejvyšším bodem je vrch Hůrka s 567

JILEMNICE

JAVOREK

MARTINICE v Krkonoších

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

Roztoky u Jilemnice

Martinice v Krkonoších

Rovnáčov

Studenec

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		naučná stezka, vyhlídka
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	škola, mateřská školka		rozcestníky turist. tras
	nákupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	zastávka bus, koupaliště		stravování, ubytování

směr NOVÁ PAKA

směr VRCHLABÍ

směr Horní Kalná

Mříčná

With the area of 1,005 hectares and the elevation of 450 meters above sea level, the municipality lies in the picturesque landscape of the Krkonoše Mountains foothills in the valley by the Olšina Creek. It is situated approximately 3 km away from Jilemnice, under Strážník Hill (610 meters above sea level) where the so-called star quartz gemstones were found. The municipality was first noted in historical sources in 1356. The original name of the municipality was derived from the word denoting spruce tree as the municipality was surrounded by spruce tree forests. The word was "smřiečen" and the municipality name changed from Smřiečna, Smřično, Smřično, Smřičná to current name Mříčná.

Erwähnung des Ortes stammt aus dem Jahr 1356. Der ursprüngliche Name der Siedlung leitet sich von Fichtenwäldern ab: aus „smřiečen“ (zu smrk = Fichte) wurde Smřičná und dann Mříčná.

Gmina Mříčná o powierzchni 1005 hektarów leży na wysokości 450 m n.p.m. Położona jest około 3 km od Jilemnic w malowniczym podgórzu Karkonoszy w dolinie potoku Olšina u podnóża szczytu Strážník (610 m n.p.m.), znanego z występowania kamieni ozdobnych (kwarc gwiazdzisty). Pierwsza pisemna wzmianka o wsi w wiarygodnych źródłach historycznych pojawia się w 1356 r. Pierwotna nazwa kolonii pochodziła od świerkowych lasów – „smřiečen”, stąd później Smřiečna, Smřično, Smřično, Smřičná i w końcu Mříčná.

We may name some of significant citizens of the municipality: Jan Buchar (born in 1859) - a teacher and pioneer of hiking and skiing in the Krkonoše Mountains. The second one is Jan Buchar (born in 1895) who was a head teacher, story teller and a writer of traditional Krkonoše Mountain stories (he kept the Krkonoše Mountain dialect in his writing).

Obec Mříčná s rozlohou 1005 ha a nadmořskou výškou 450 m. n. m. se rozkládá v malebném podhůří Krkonoš v údolí při potoce Olšina asi 3 km od sousedního města Jilemnice, pod vrchem Strážník (610 m.n.m.) s nalezištěm drahokamu hvězdovce. První písemná zmínka o obci v uznávaných historických záznamech je z roku 1356. Původní název osady byl dle smrkových lesů - „smřiečen“ a později obce Smřiečna, Smřično, Smřično, Smřičná vznikl soudobý název obce – Mříčná.

Z ważnych postaci związanych z miejscowością warto wymienić urodzonego tu nauczyciela i promotora turystyki i jazdy na nartach Jana Buchara (ur. 1859); jego imiennika, również nauczyciela Jana Buchara, ur. w 1895 roku gawędziarza i pisarza, autora opowiadań spisanych w karkonoskim dialekcie; narciarza Václava Vrbatę, który zginął w Karkonoszach 24 marca 1913 roku oraz Čestmíra Novotného, świątecznego sportowca i wojskowego.

The next well known citizen was Václav Vrbata – a skier who died in the Krkonoše Mountains on 24th March 1913 and Čestmír Novotný – a significant athlete and an army personality. Church of St. Catherine (lit at night) creates a dominant feature of the municipality. The church was built in 1716; however, today's shape was finished in 1787. The first written source from 1352 says that there was a wooden church in the same spot. The religious ceremonies are accompanied by masterpiece sound of organ from 1827. Masses, ceremonies and concerts take place regularly in the church. Other places of interest are the statue of St. Wenceslas (made in 1909) situated next to the municipal office building and a cenotaph (from 1920) to commemorate those who died during the WWI at the road intersection in the center of the municipality. There is a nursery school, elementary school, post office, public library, restaurants and holiday apartments, hairdresser, outdoor swimming pool, playground and soccer field situated in the municipality. The premises of the outdoor swimming pool underwent reconstruction (finished in 2014) and since then the whole area has been complemented with play features for children as well as for adults. An all sports field was constructed in 2016. The swimming pool with all its facilities and the refreshment place is open from June to September. The visitors may find accommodation, restaurants and places where various celebrations and weddings can take place in the municipality. An educational trail leads through Mříčná; it focuses on history, fauna and flora of the municipality. Several marked trails start at the intersection in the center of Mříčná and are suitable for hikers as well as for cyclist. Marked cycling routes also lead through Mříčná as well as cross-country tracks in winter. Mříčná is in comfortable distance to ski resorts such as Vítkovice, Benecko or Horní Mísečky. Many cultural events take place in Mříčná; such as the following annual events: costume balls for children and adults, a spring creative workshop, a fair, a woodcarving workshop, a handicraft workshop, fishing out the swimming pool, creating from straws workshop, advent meeting and other events which are organized by the local common-interest clubs in the sports field or in the swimming pool premises. Voluntary firefighters, TJ Sokol Mříčná and "Vichr z hor" amateur theater group help with organizing the cultural events. Mříčná municipality is proud to have been awarded a golden ribbon for being the Best Village in the Liberec Region in 2015. In the same competition, the village was awarded white ribbon for their work with the youngsters; blue one for rich cultural life; red one for the rural development and a diploma for outstanding library management.

Dominantą gminy jest oświecony wieczerem kościół św. Katarzyny, wybudowany w 1716 roku jako murywany (dzisiejsza bryła pochodzi z roku 1787). Pierwsze pisemne wzmianki o kościele pochodzą jednak już z 1352 roku, kiedy stał tu kościół drewniany. Wagę i uroczysty nastrój nabożeństw podkreślają organy z roku 1827. W kościele regularnie odbywają się nabożeństwa i koncerty. Wśród ważnych zabytków warto wymienić także figurę św. Wacława z 1909 roku umieszczoną obok budynku urzędu gminy i pomnik ofiar I wojny światowej z 1920 r., znajdujący się na skrzyżowaniu w centrum wsi. W gminie znajduje się przedszkole i szkoła podstawowa, poczta, biblioteka, restauracje i pensjonaty, zakład fryzjerski, kąpielisko, plac zabaw i boisko do piłki nożnej. W 2014 roku dokończono renowację kąpieliska, cały kompleks jest stopniowo unowocześniany i dopełniany o nowe elementy do zabawy dla dzieci i dorosłych. W 2016 roku wybudowano boisko wielofunkcyjne. Kompleks działa od czerwca do września. Gmina dysponuje także miejscami noclegowymi, a także obiektami gastronomicznymi oraz miejscami, w których można organizować uroczystości, śluby, itp. Znajdziemy tu ponadto ścieżkę dydaktyczną o tematyce historycznej, krajoznawczej i przyrodniczej. Ze skrzyżowania w centrum wsi rozchodzą się trasy turystyczne dla turystów pieszych i rowerowych. Przez gminę przechodzą oznakowane szlaki rowerowe, a w zimie biegówkowe. Gmina dysponuje dobrymi połączeniami z niedalekimi ośrodkami narciarskimi (Vítkovice, Benecko, Mísečky). Mříčná charakteryzuje się także bogatym życiem społeczno-kulturalnym: odbywają się bale maskowe dla dzieci i dorosłych, wiosenne warsztaty twórcze, jarmark odpustowy, plener rzeźbiarski i dzień rzemiosł, „wylów kąpieliska”, „ślomowanie”, spotkania i imprezy adwentowe organizowane przez stowarzyszenia i organizacje na boisku wielofunkcyjnym i w kompleksie kąpieliska. Imprezami społeczno-kulturalnymi zajmują się stowarzyszenia, które też pomagają przy organizacji imprez gminnych – ochotnicza straż pożarna OSP Mříčná, organizacja kultury fizycznej TJ Sokol Mříčná, stowarzyszenie kobiet Dámský spolek oraz towarzystwo teatralne „Vichr z hor”, które przygotowało m.in. „Krkonošské pohádky” („Bajki karkonoskie”). Gmina Mříčná pochwalić się może tytułem „Wieś Roku Kraju Libereckého 2015”, i otrzymaną wtedy złotą wstęgą. Udział w tym konkursie w ciągu 5 lat przyniósł jej też wstęgę białą za działalność młodzieżową, niebieską za życie społeczne, czerwoną za rozwój wsi i dyplom za wzorowe prowadzenie biblioteki.

Wysokość nad poziomem morza: 450 m n.p.m.
Powierzchnia: 1005 ha
Liczba mieszkańców: 555

Mezi významné rodáky obce patří učitel Jan Buchar nar. 1859 propagátor turistiky a lyžařství v Krkonoších a řídící učitel Jan Buchar nar. 1895 vypravěč a spisovatel poudaček v krkonošském nářečí. Mezi významné občany se řadil i lyžař Václav Vrbata, který zahynul v Krkonoších 24. 3. 1913 a Čestmír Novotný vynikající sportovní a vojenská osobnost. Dominantou obce je nasvěcený kostel sv. Kateřiny postaven v roce 1716 jako zděný, ale do dnešní podoby byl dostaven až v roce 1787. První písemný záznam je však již z roku 1352, kdy byl v obci kostel dřevěný. Důstojnost a velebnost církevních obřadů doplňují varhany z roku 1827. V kostele se konají pravidelné mše, obřady a koncerty. Mezi významné památky patří i socha svatého Václava z roku 1909 – umístěná vedle budovy obecního úřadu a pomník padlým v první světové válce z roku 1920 – umístěn na křižovatce ve středu obce. V obci se nachází základní a mateřská škola, pošta, knihovna, restaurace a penziony, kadeřnictví, areál koupaliště, hřiště pro děti a fotbalové hřiště. V roce 2014 byla dokončena rekonstrukce koupaliště a celý areál je postupně zvelebován herními prvky pro děti i dospělé. V roce 2016 bylo vybudováno víceúčelové hřiště, které je v provozu zdarma po celý rok a areál koupaliště od června do září. V obci se nachází ubytovací kapacity a také zařízení pro stravování, oslavy a svatby. V obci se nachází naučná stezka, která je zaměřena na okruh historický, poznávací, živočišný a rostlinný. Barevně rozlišené značené trasy začínají ze středu obce z křižovatky a jsou upraveny pro pěší i cyklo návštěvníky. Obcí vedou značené cyklotrasy a v zimních měsících lyžařské běžecké tratě. Dobré spojení je i do nedalekých lyžařských center (Vítkovice, Benecko, Mísečky). Mříčná je bohatá na společenský život - maškarní bály pro děti a dospělé, jarní tvoření, pouť, dřevosochání a den řemesel, výlov koupaliště, slámování, adventní setkání a akce pořádané spolky, v sokolovně, na hřišti a v areálu koupaliště. O společenský život a výpomoc při obecních akcích se starají spolky – SDH Mříčná, TJ Sokol Mříčná, Dámský spolek a divadelní spolek - „Vichr z hor“, který nastudoval Krkonošské pohádky. Obec Mříčná se pyšní titulem „Vesnice Libereckého kraje roku 2015“ kdy získala prvenství v této soutěži a zlatou stuhu. Účast v této soutěži jí přinesla během 5 let i stuhu bílou za činnost mládeže, modrou za společenský život, červenou za rozvoj venkova a diplom za vzorné vedení knihovny.

Nadmořská výška: 450 m. n. m.
Rozloha: 1005 ha
Počet obyvatel: 555

Die Gemeinde Mříčná (mit einer Gesamtfläche von 1005 ha) liegt auf einer Seehöhe von 450 m im Tal des Baches Olšina im malerischen Riesengebirgsvorland etwa 3 km von der Stadt Jilemnice entfernt, am Fuße des Berges Strážník (610 ü. d. M.) mit einem Fundort von Sternquarz. Die erste schriftliche

Seehöhe: 450 m ü. de. M.
Fläche: 1005 ha
Einwohnerzahl: 555

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

Obec Mříčná, Mříčná 211, 512 04 Mříčná.
tel.: 481 543 283, 724 180 838
www.mricna.cz, e-mail: obec@mricna.jilemnice.cz

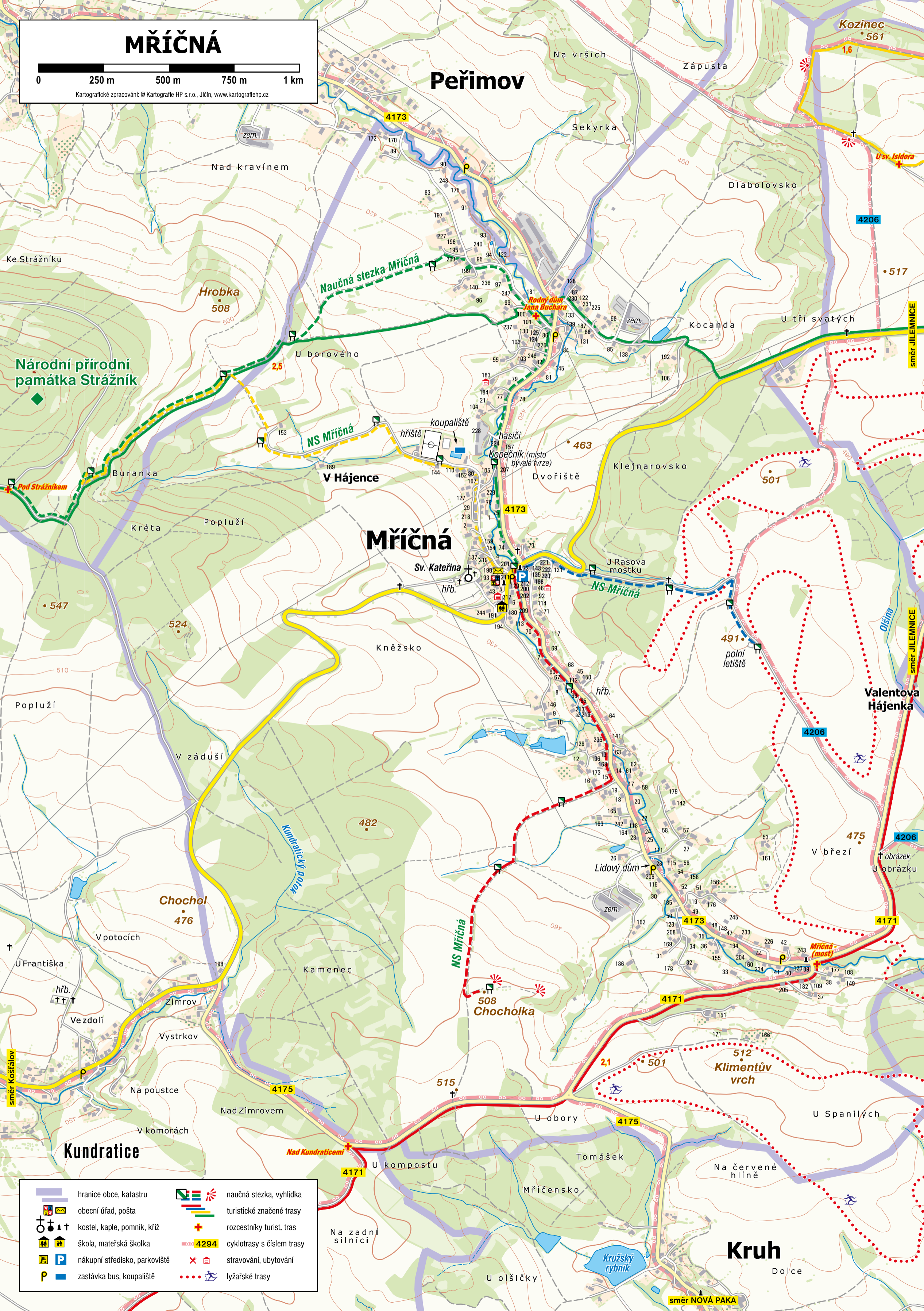

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

MŘÍČNÁ

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

Peřimov

Mříčná

Valentova Hájenská

Kruh

Národní přírodní památka Strážník

Koudratice

	hranice obce, katastru		naučná stezka, vyhlídka
	obecní úřad, pošta		turistické značené trasy
	kostel, kaple, pomník, kříž		rozcestníky turist. tras
	škola, mateřská školka		cyklotrasy s číslem trasy
	nákupní středisko, parkoviště		stravování, ubytování
	zastávka bus, koupaliště		lyžařské trasy

směr Košálov

směr JILEMNICE

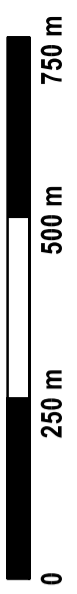
směr JILEMNICE

směr NOVÁ PAKA

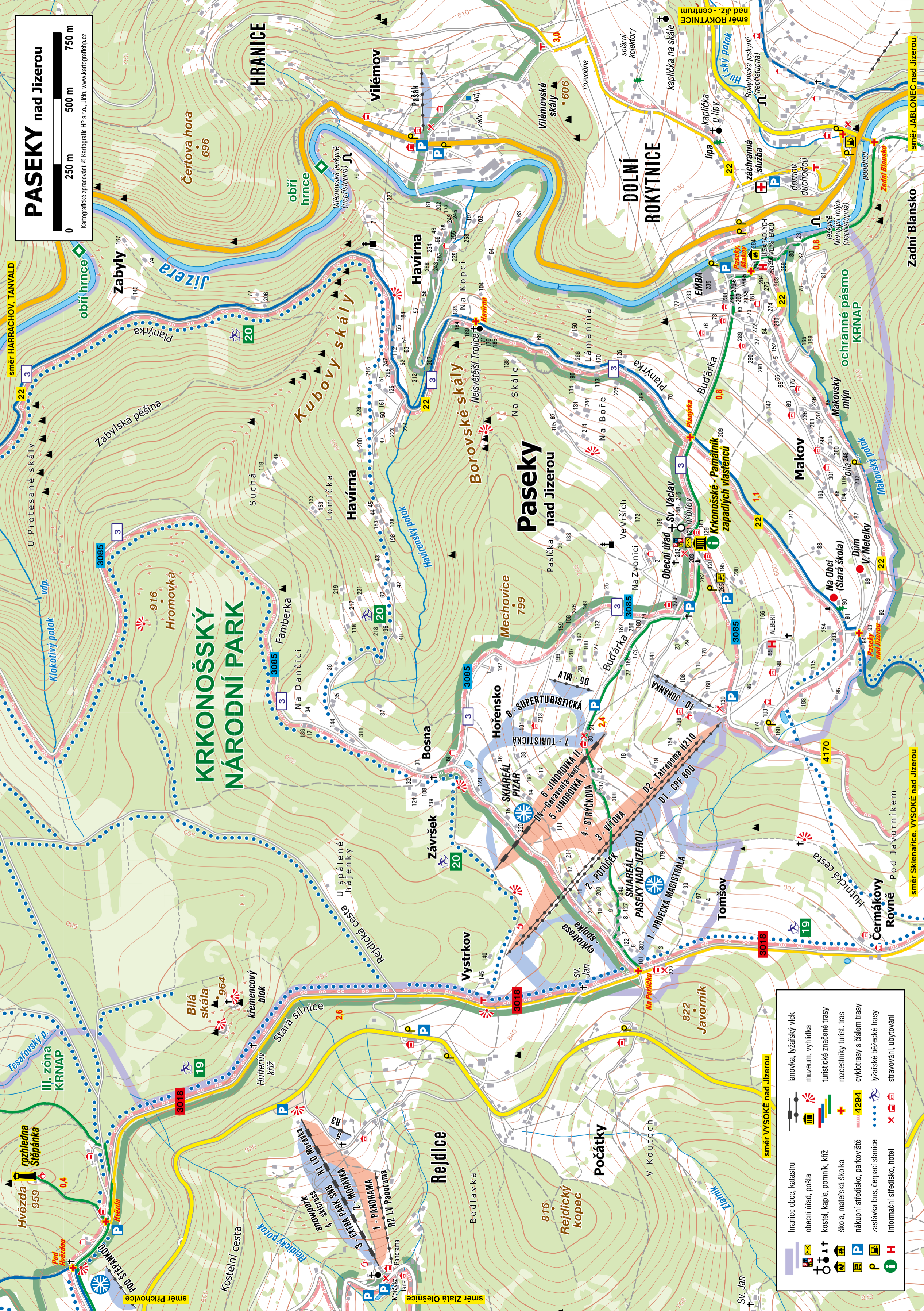

PASEKY nad Jizerou

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jižín, www.kartografiehp.cz

KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK

Paseky nad Jizerou

	hranice obce, katastru
	obecní úřad, pošta
	kostel, kaple, pomník, kříž
	škola, mateřská školka
	národní středisko, parkoviště
	zastávka bus, čerpací stanice
	informační středisko, hotel
	lanovka, lyžařský vlek
	muzeum, vyhlídka
	turistické značené trasy
	rozcestníky turist. tras
	cyklotrasy s číslem trasy
	lyžařské běžecké trasy
	stravování, ubytování

směr VYSOKÉ nad Jizerou

směr PŘIČOVICE

směr ZLATÁ OLEŠNICE

směr SKLENARICE, VYSOKÉ nad Jizerou

směr JABLONEC nad Jizerou

směr ROKYTNICE nad Jiz. - centrum

Peřimov

Gmina Peřimov położona jest na zachód od Jilemnic nad potokiem Olšina u podnóża Karkonoszy w długiej otwartej dolinie. Otaczają ją szczyty Strážník (610 m) i Hrobka (509 m n.p.m.). Wysokość nad poziomem morza w centrum wsi koło urzędu gminy wynosi 394 metrów, najniższym punktem jest zbieg rzeki Iżery z Olšinou na wysokości 372 m n. p.m. Powierzchnia gminy wynosi 663,5 ha. Peřimov leży w kraju libereckim; najściślejsze więzi łączą go z miastem Jilemnice, gdzie znajduje się większość ważnych urzędów. Na terenie gminy znajduje się narodowy zabytek przyrody – Strážník, miejsce występowania kwarcu gwiaździstego.

Obec Peřimov leží na potoce Olšinie při úpatí Krkonoš v táhlém a rozevřeném údolí západně od Jilemnic. Obklopena je vrchy Strážníkem (610 m) a Hrobkou (509 m). Nadmořská výška v centru obce u obecního úřadu je 394 m n. m., nejnižším bodem je pak soutok řeky Jizery s Olšinou ve výšce 372 m n. m. Rozloha obce je 663,5 ha. Peřimov patří do Libereckého kraje a nejtěsnější vazby má na město Jilemnice, kde se nachází většina důležitých úřadů. Na území obce se nachází národní přírodní památka Strážník – světově významné naleziště hvězdovce.

V současnosti má Peřimov 250 obyvatel. V obci se nachází několik památek zapsaných v ústředním seznamu nemovitých kulturních památek Ministerstva kultury ČR. Turistům doporučujeme několik výletů po dominantách naší obce. Především se jedná o most před Jizerou, který je technickou památkou. Most má jednu z prvních železobetonových mostních konstrukcí v našich zemích. Rozpětí mostu je 45 m. Koncem 90. let proběhla jeho rozsáhlá rekonstrukce. Dále se na území obce nalézá největší hrušeň v Libereckém kraji, která je jedním z nejdéle chráněných stromů okresu Semily. Její věk je odhadován na 280let.

V obci se dále nachází několik rázovitých horských chalup, například Statek „Na Skalí“ čp. 76., který byl postaven roku 1847 a stojí ve velmi svažitém terénu nad místním potokem. Jedná se o kvalitní lidovou architekturu, bohatě rozvinutého komoro - chlívového typu. Stavení je částečně obytné. Nejkrásnější částí statku je průčelí tvořené roubenou stěnou a lomenicí.

Dziś Peřimov ma 250 mieszkańców. We wsi znajduje się kilka zabytków wpisanych do centralnego rejestru zabytków kultury Ministerstwa Kultury RCz. Turystom polecamy kilka wycieczek po najważniejszych atrakcjach gminy – przede wszystkim jest to most na Izerze, będący zabytkiem techniki. Jest to jedna z pierwszych żelbetonowych konstrukcji na ziemiach czeskich. Rozpiętość mostu wynosi 45 m. Pod koniec lat 90. Przeprowadzono jego gruntowną renowację. Ponadto na terenie gminy rośnie bogato wykończony typ budynku mieszkalnego z częścią gospodarczą (obórka). Najpiękniejszą częścią gospodarstwa jest jego fasada o konstrukcji żrębowej oraz ozdobny szczyt.

W miejscowości znajdziemy także kilka charakterystycznych górskich chałup, na przykład gospodarstwo „Na Skalí”, wybudowane w 1847 r. na bardzo stromym terenie nad potokiem (numer parceli 76). Jest to wspaniały przykład budownictwa ludowego, bogato wykończonego typu budynku mieszkalnego z częścią gospodarczą (obórka). Najpiękniejszą częścią gospodarstwa jest jego fasada o konstrukcji żrębowej oraz ozdobny szczyt.

Peřimov municipality is situated in the Krkonoše Mountains foothills and it stretches along the Olšinka Creek Valley west of Jilemnice. Two hills – Strážník (610 meters above sea level) and Hrobka (509 meters above sea level) fence off the valley. The municipality center (and the Municipality Office) lies at the elevation of 394 meters above sea level and the lowest point is the confluence of the Jizera River and Olšinka Creek at the elevation of 372 meters above sea level. The municipality takes up the area of 663.5 hectares in the Liberec Region; its closest connection is to Jilemnice as it is a seat to many offices and local authorities. Strážník, a national monument, is situated in the Peřimov area with its significant star quartz gemstone site. Nowadays, approximately 250 inhabitants live in the municipality. There are several houses which are shortlisted as national monuments with the Ministry of Culture list. Tourists are recommended to visit several interesting places in Peřimov – first of all the bridge over the Jizera River which is an engineering monument. The bridge was among the first ones which were built with an armored concrete construction and its span is 45 meters. The bridge underwent an overall reconstruction in late 1990s. Further, the largest pear tree in the Liberec Region is to be found in Peřimov; its age is estimated to 280 years and it has been a protected tree for very long time. There are several houses typical for the mountain areas; for example the farmstead No. 76 “Na Skalí” which was built in 1847 in the steep hill close to the bank of the Olšinka Creek. The nicest part of the house is its timbered frontispiece and gable.

beim Gemeindeamt beträgt 394 m, der niedrigste Punkt des Ortes befindet sich auf 372 m ü. d. M. am Zusammenfluss von Olšina und Iser. Die Gemeinde hat eine Fläche von 663,5 ha. Peřimov gehört zum Landkreis Liberec und hat eine enge Verbindung zur Stadt Jilemnice, wo sich die meisten wichtigen Ämter befinden. Im Gemeindegebiet befindet sich das Nationale Naturdenkmal Strážník, das als Fundort des Sternquarz Weltbedeutung erlangte. Zurzeit hat Peřimov 250 Einwohner. In der Ortschaft befinden sich mehrere Sehenswürdigkeiten, die in die tschechische Liste der Kulturdenkmäler eingetragen sind. Touristen empfehlen wir mehrere Ausflüge entlang der Dominanten unserer Gemeinde, vor allem zur Brücke über die Iser, einem technischen Denkmal. Ihre Länge beträgt 45 m und hat eine der ersten Stahlbeton-Brückenkonstruktionen Tschechiens. Ende der 1990er Jahre wurde die Brücke von Grund auf renoviert. Weiter befindet sich im Gemeindegebiet der höchste Birnbaum des Landkreises Liberec und einer der am längsten geschützten Bäume im Bezirk Semily. Sein Alter wird auf 280 Jahre geschätzt. Im Dorf gibt es auch einige außergewöhnliche für das Riesengebirge typische Häuser, beispielsweise das Bauernhaus „Na Skalí“ (Hausnr. 76), das 1847 in sehr abschüssigem Gelände über dem Bach gebaut wurde. Es handelt sich dabei um ein Beispiel äußerst qualitativvoller Volksarchitektur. Das Gebäude ist zum Teil bewohnt, sein schönster Teil ist die Vorderfront, bestehend aus einer Blockwand und einem Giebel.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

www.perimov.cz

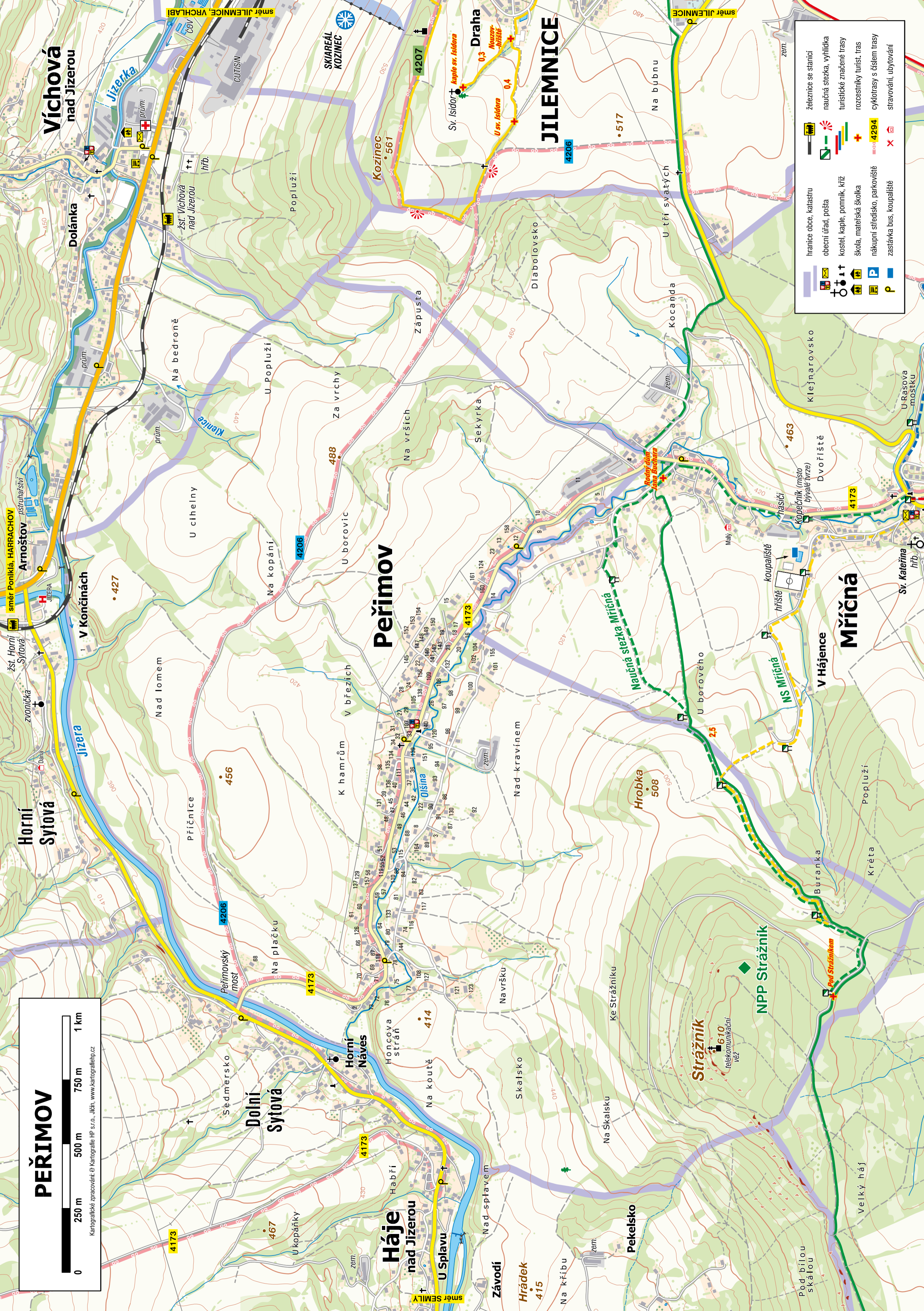
Die Ortschaft Peřimov liegt westlich von Jilemnice im Tal des Baches Olšina am Fuße des Riesengebirges und ist von den Bergen Strážník (610 m) und Hrobka (509 m) umgeben. Die Seehöhe im Dorfzentrum

svazek obcí
Jilemnicko

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

PEŘIMOV

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	železnice se stanicí		načinná stezka, vyhlídka
	hranice obce, katastru		turistické značené trasy
	obecní úřad, pošta		rozcestníky turist. tras
	kostel, kaple, pomník, kříž		cyklotrasy s číslem trasy
	škola, mateřská školka		4294
	nákupní středisko, parkoviště		
	zastávka bus, koupaliště		
	stravování, ubytování		

PONIKLÁ

0 250 m 500 m 750 m 1 km

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

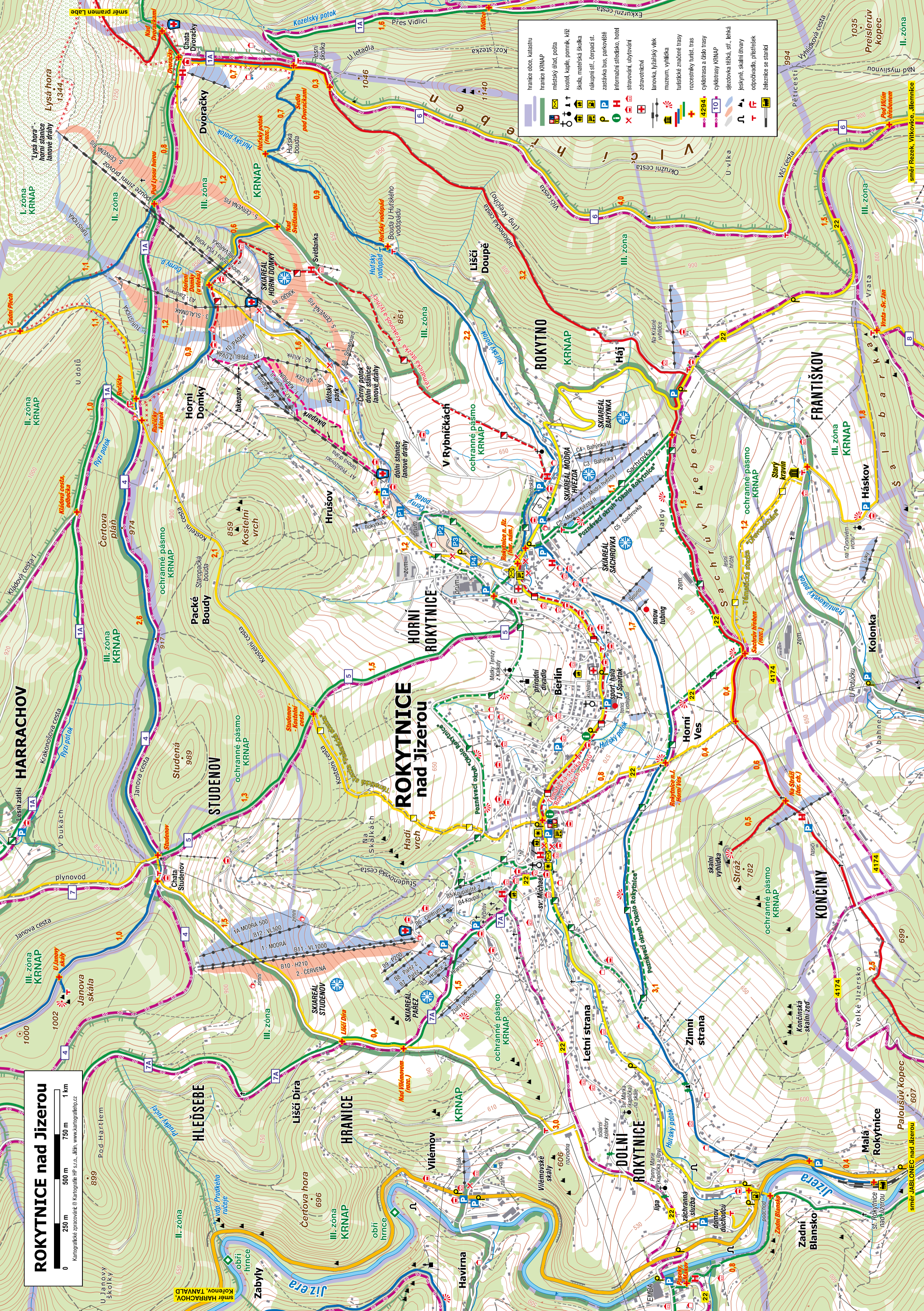
	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		muzeum, vyhlídka
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	škola, mateřská školka		rozcestníky turist. tras
	nákupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	zastávka bus, koupaliště		hotel, stravování, ubytování

ROKYTNIČE nad Jizerou

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jčln, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, katastru
	hranice KRNAP
	městský úřad, pošta
	kostel, kaple, pomník, kříž
	škola, mateřská škola
	nákladní st., čerpad st.
	zastávka bus, parkoviště
	informační středisko, hotel
	stravování, ubytování
	zdravotnickví
	lanovka, lyžařský vlek
	muzeum, vyhlídka
	turistické značené trasy
	recreativní turist. tras
	cyklotrasa a číslo trasy
	cyklotrasa KRNAP
	jeskyně, skalní útvary
	sjezdovka těžká, střed., lehká
	odpočívadlo, přístřešek
	železnice se stanicí

směr HARRACHOV
Korolov TANVALD

směr JABLONEC nad Jizerou
Paloušův kopec

směr Řezek, Vítkovice, Jilemnice
Pod Vítkov
Vrtača - Str. Jan

Roztoky u Jilemnice

Obec Roztoky u Jilemnice se nachází v podhůří Krkonoš mezi Jilemníci a Starou Pakou, táhne se podél hlavní silnice v délce šesti kilometrů a nabízí nádherné výhledy na panorama Krkonoš i Jizerských hor. První písemná zmínka o obci je z roku 1360, kdy z krkonošských hvozdu vznikaly pomocí jejich mýcení okolo potoků a říček dlouze se táhnoucí vesnice. Na místě dnešních Roztok u Jilemnice byly vybudovány původně dvě vsi. Na dolním konci pod hrádkem vznikl Prklín (dříve Burglein), poddanská ves mečířů a špendlíkářů. Tvrz i vska byly zničeny a vypáleny během husitských válek. Na horním konci dnešní obce existovala ves zvaná Zásadka. Zásadka definitivně zanikla za třicetileté války, kdy se tudy přehnal švédská a císařská vojska. Celkový rozmach zažívala obec během posledních desetiletí 19. století. V obci byla vystavěna železnice, která přinesla nové možnosti obživy. Doposud se místní obyvatelé živilí převážně rolnictvím a domácí tkalcovstvím. Domácí výroba začala ustupovat tovární výrobě na mechanických stavech. Podnikání se šířilo i do dalších oborů – pily, cihelna, mlýny. Před 1. světovou válkou žilo ve vsi 1,5 tisíce obyvatel. Po ukončení 2. světové války odešla však téměř třetina obyvatel do vysídleného pohraničí a nastala doba vykonstruovaných procesů a kolektivizace zemědělství. V posledních letech obec opět prosperuje, zvyšuje se počet obyvatel a staví se zde spousta nových domů.

Obec má v současnosti 1 tisíc obyvatel a nabízí veškerou občanskou vybavenost. Pro obec je typický bohatý kulturní život, mezi nejvýznamnější roztocké akce neodmyslitelně patří tradiční Krakonošova tržnice. Roztoky u Jilemnice proslavil mimo jiné Vladimír Svatý, novopacký rodák a majitel roztocké textilní továrny. Jeho vynález, tryskový tkalcovský stav, znamenal převrat v textilní výrobě. Další významnou osobností, která se nesmazatelně zapsala do historie obce, je bezesporu spisovatel a učitel Josef Šír, autor povídek a románů z našeho kraje. Nelze ovšem opomenout ani Otokara Klazara, spisovatele a básníka, Josefa Kubáta, profesora a vědce v oboru fyziky a chemie, Daniela Kubáta, profesora sociologie a Josefa Čermáka, historika literatury, překladatele a znalce díla Franze Kafky. S obcí jsou také spjatí dva malíři, místní rodáci, Jiří Straka a Jan Šonský. Dominantním prvkem středu obce je barokní kostel sv. Filipa a Jakuba z roku 1728 spolu se starým hřbitovem. Mezi další historické památky patří sousoší Korunování Panny Marie, socha Panny Marie Immaculaty a kamenný smírčí kříž.

Gmina Roztoky u Jilemnice leży na przedgórzu Karkonoszy między Jilemniami a Starą Paką. Ciągnie się na długości sześciu kilometrów wzdłuż szosy głównej. Rozciągają się stąd wspaniałe widoki na Karkonosze i Góry Iżerskie. Pierwsze pisemne wzmianki o wsi pochodzą z 1360 roku, kiedy ta długa wieś wylaniała się z wycinanych stopniowo karkonoskich lasów, rozszerzając się wzdłuż potoków i rzeczek. W miejscu dzisiejszej gminy Roztoky u Jilemnice wybudowano początkowo dwie wsie. Na dolnym

końcu pod zameczkiem powstał Prklín (kiedyś Burglein), wieś poddńska, w której wytwarzano miecze i szpilki. Zarówno zameczek (dwór obronny), jak i wioska zostały zniszczone podczas wojen husyckich. W górnym krańcu dzisiejszej wsi istniała wieś Zásadka, która znikła w okresie wojny trzydziestoletniej w konsekwencji przemarszu wojsk szwedzkich i cesarskich. Największy rozkwit nastąpił w ostatnich dekadach XIX wieku, kiedy wybudowano linię kolejową a wraz z nią dworzec Roztoky-Kruh. To przyniosło nowe możliwości pracy, dotąd bowiem mieszkańcy utrzymywali się głównie z rolnictwa i chałupniczego tkactwa. Praca chałupnicza zaczęła ustępować produkcji fabrycznej na krosnach mechanicznych. Rozwijają się też inne kierunki przedsiębiorczości – powstawały tartaki, cegielnia, młyny. Przed I wojną światową we wsi mieszkało 1,5 tys. osób, jednak po zakończeniu II wojny światowej prawie jedna trzecia mieszkańców odeszła na wysiedlone pogranicze. Nastąpił okres sfingowanych, pokazowych procesów i przymusowej kolektywizacji rolnictwa. W ostatnich latach gmina znowu rozwija się, rośnie liczba mieszkańców, buduje się wiele nowych domów.

Dziś miejscowość liczy 1000 mieszkańców i dysponuje kompletnym zapleczem społecznym. Wieś charakteryzuje się bogatym życiem kulturalnym, do najbardziej popularnych imprez należy jarmark Krakonošova tržnice (Targowisko Liczyrzepy), który cieszy się ogromnym zainteresowaniem turystów i miejscowców.

Roztoky u Jilemnice znane są między innymi dzięki Vladimírovi Svatému, urodzonemu w Novej Pace właścicielowi roztockiej fabryki włókienniczej. Jego wynalazek, krosno dyszowe, oznaczał przełom w produkcji włókienniczej. Kolejną ważną postacią związaną z miejscowością jest bez wątpienia pisarz i nauczyciel Josef Šír, autor opowiadań i powieści z naszego regionu. Nie można zapominać także o Otokarze Klazarze, pisarzu i poecie, Josefie Kubácie, naukowcu i profesorze fizyki i chemii, Danielu Kubácie, profesorze socjologii i Josefie Čermáku, historyku literatury, tłumaczu i znawcy dzieł Franza Kafki. Ze wsią związane są także urodzeni tu malarze Jiří Straka i Jan Šonský.

Z zabytków warto wymienić barokowy kościół św. Filipa i Jakuba z roku 1728 ze starym cmentarzem. Wewnątrz świątyni znajdziemy bogato zdobiony ołtarz z figurami świętych, pierwotnie znajdował się tu też drzeworyt przedstawiający pałac w Jilemnicach, został on jednak przeniesiony do mieszczącego się w tymże pałacu Muzeum Karkonoskiego, gdzie można go oglądać. Ciekawa jest grupa rzeźb Koronacji NMP, figura Marii Panny Niepokalanego Poczęcia oraz kamienny krzyż pokutny, z którym związanych jest kilka legend.

Roztoky u Jilemnice municipality is situated in the Krkonoše Mountains foothills between Jilemnice and Stará Paka. It copies the main road in the total length of 6 km and it offers magnificent views of the Krkonoše Mountains as well as the Jizerské Mountains. First written note on Roztoky u Jilemnice dates back to 1360 when first villages were being

established along the long, newly cut down forest areas along the water courses. There were originally two villages in the area of nowadays Roztoky u Jilemnice. In the lower part of the municipality, under the castle, it was Prklín (formerly Burglein) which was a dependent village of sword-cutters and pin-makers. The fortress, as well as the village, burnt down during the Hussite Wars. The upper part, called Zásadka, ceased to exist during the Thirty Years' War after the Swedish and Imperial Armies had run through. The municipality was owned by a number of noble families – the Valdštejn and the Harrach families serve as examples. The municipality experienced major economic development in the last decades of the 19th century when new railway and the railway station Roztoky-Kruh were built. This fact gave the locals new possibilities to earn their livings; previously they had worked mainly as farmers or weavers. Home-weaving was retreating and industrial production was boosting. Saw-mills, brick-kilns, mills and other privately owned businesses were established. The municipality had approximately 1,500 inhabitants before the WWI; after the WWII ended, about a third of citizens left to live in the expatriated frontier area. Recently, the municipality has been experiencing rapid growth again; the number of inhabitants is increasing as well as the number of homes because a number of new houses have been built. Currently, there is approximately 1,000 inhabitants living in the municipality and it provides all civic amenities. Rich cultural life is typical for the municipality and Krakonoš's Fair is definitely the most traditional and popular event. Vladimír Svatý, born in Nová Paka, brought a world fame to Roztoky u Jilemnice. He was owner to a textile factory in Roztoky u Jilemnice and his invention, jet weaving loom, meant a revolution in textile industry. Josef Šír, a teacher and a writer of the local stories and novels, is another personality that must not be forgotten when talking about the history of the municipality. There are several other important personalities native to Roztoky nad Jizerou: Otokar Klazar (a writer and a poet), Josef Kubát (a professor and a scientist in the field of physics and chemistry), Daniel Kubát (sociologist), Josef Čermák (a literary historian, a translator and an expert in Franz Kafka works) and two painters Jiří Straka and Jan Šonský. Baroque Church of St. Phillip and James built in 1728 and the old cemetery are dominant features in the municipality center. A richly decorated altar, with statues of the saints, is to be found in the church; originally there also used to be a wooden model of the Jilemnice Castle. The wooden model is now to be seen in the Krkonoše Museum in Jilemnice. There are other historical monuments: Coronation of the Virgin Mary sculpture, Virgin Mary Immaculata statue and a stone cross.

Die Ortschaft Roztoky u Jilemnice (Roztoky bei Jilemnice) liegt im Riesengebirgsvorland zwischen Jilemnice und Stará Paka, zieht sich über 6 km entlang der Hauptstraße hin und bietet herrliche Ausblicke auf das Panorama des Riesengebirges und des Isergebirges. Die erste schriftliche Erwähnung stammt aus dem Jahre 1360, als infolge der Rodung von Wäldern entlang der Bäche und Flüsse langgezogene Dörfer entstanden. Im Gebiet des heutigen Roztoky lagen ursprünglich zwei Dörfer. Am unteren Ende unter einer kleinen Burg entstand Prklín (früher Burglein), ein Dorf von Schwertschmieden und Nadlern. Die Burg und das Dorf wurden während der Hussitenkriege niedergebrannt. Am oberen Ende der heutigen Ortschaft lag das Dorf Zásadka, das wiederum im Dreißigjährigen Krieg zerstört wurde, als hier die schwedische und die kaiserliche Armee durchstürmten. Einen allgemeinen Aufschwung erlebte das Dorf in den letzten Jahrzehnten des 19. Jahrhunderts. Durch den Ort wurde eine Eisenbahnlinie gebaut. Dieses Ereignis brachte neue Möglichkeiten des Broterwerbs mit sich. Bis zu dieser Zeit hatten die Dorfbewohner hauptsächlich von der Landwirtschaft und Weberei gelebt. Die bisherige Heimarbeit wich allmählich der industriellen

Produktion an mechanischen Webstühlen. Auch Betriebe anderer Bereiche entstanden: Sägen, Mühlen, ein Ziegelwerk. Vor dem ersten Weltkrieg lebten im Dorf etwa 1,5 Tausend Einwohner. Nach dem Ende des zweiten Weltkriegs wanderte jedoch nahezu ein Drittel der Bevölkerung in das entvölkerte Grenzgebiet ab, und die Zeit der kurzen Prozesse und der landwirtschaftlichen Kollektivierung begann. In den letzten Jahren prosperiert die Gemeinde wieder, die Bevölkerung wächst und viele neue Häuser werden gebaut.

Der Ort hat heute etwa 1000 Einwohner und bietet sämtliche notwendigen Dienstleistungen und Geschäfte. Die Gemeinde ist für ihr reichhaltiges kulturelles Leben bekannt, zu den bedeutendsten Veranstaltungen gehört der nicht mehr wegzudenkende traditionelle „Rübezahlmart“, der sich bei den Besuchern großer Beliebtheit erfreut.

Roztoky wurde u.a. durch Vladimír Svatý bekannt, in Nová Paka geborener Besitzer der hiesigen Textilfabrik. Seine Erfindung, ein düsenbetriebener hydraulischer Webstuhl, bedeutete eine Wende in der Textilherstellung. Eine weitere bedeutende Persönlichkeit, die sich unauslöschlich in die Geschichte des Ortes eingeschrieben hat, ist unbestritten der Schriftsteller und Lehrer Josef Šír, Autor von Erzählungen und Romanen aus der Region. Nicht zu vergessen auch Otokar Klazar, Schriftsteller und Dichter, Josef Kubát, Professor und Wissenschaftler in den Fächern Physik und Chemie, Daniel Kubát, Professor für Soziologie sowie Josef Čermák, Literaturhistoriker, Übersetzer und Kenner des Werks von Franz Kafka. Mit dem Ort verbunden sind auch zwei hier geborene Maler, Jiří Straka und Jan Šonský.

Eine Dominante in der Mitte des Dorfes bildet die Barockkirche des Hl. Philippus und des Hl. Jakobus aus dem Jahr 1728 mit dem alten Friedhof. Im Innern befindet sich ein reich verzierter Altar mit Heiligenfiguren, ursprünglich hing hier auch ein Holzschnitt des Schlosses Jilemnice, das heute im Riesengebirgsmuseum in Jilemnice zu sehen ist. Zu weiteren historischen Besonderheiten gehört die Figurengruppe der Krönung der Hl. Maria Immaculata und ein steinernes Sühnekreuz.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

Webové stránky obce:

www.roztoky-u-jilemnice.cz

Adresa: Obecní úřad Roztoky u Jilemnice

512 31 Roztoky u Jilemnice 240

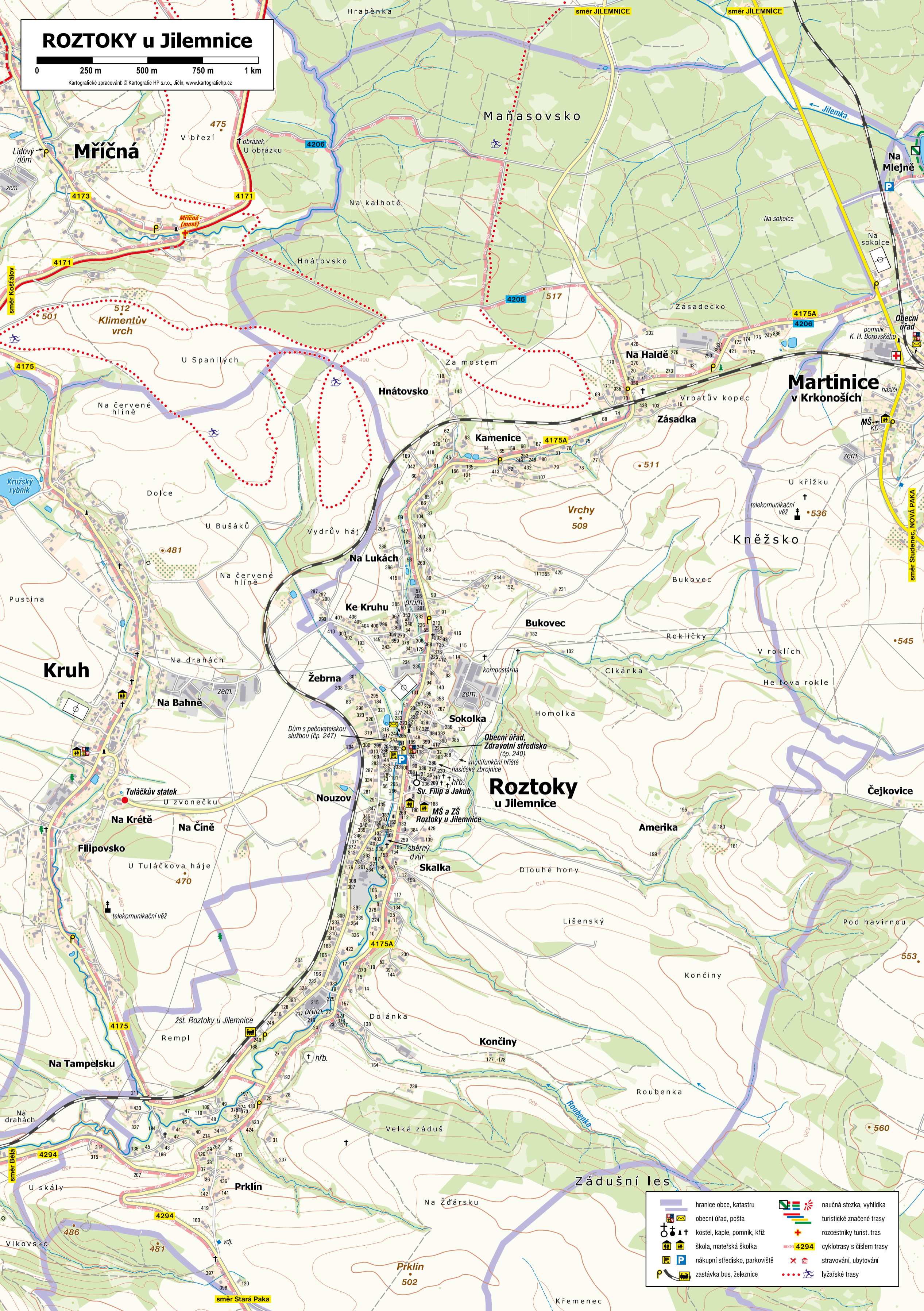
svazek obcí
Jilemnicko

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

ROZTOKY u Jilemnice

0 250 m 500 m 750 m 1 km

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, katastru		naučná stezka, vyhlídka
	obecní úřad, pošta		turistické značené trasy
	kostel, kaple, pomník, kříž		rozcestníky turist. tras
	škola, mateřská školka		cyklotrasy s číslem trasy
	nákupní středisko, parkoviště		stravování, ubytování
	zastávka bus, železnice		lyžařské trasy

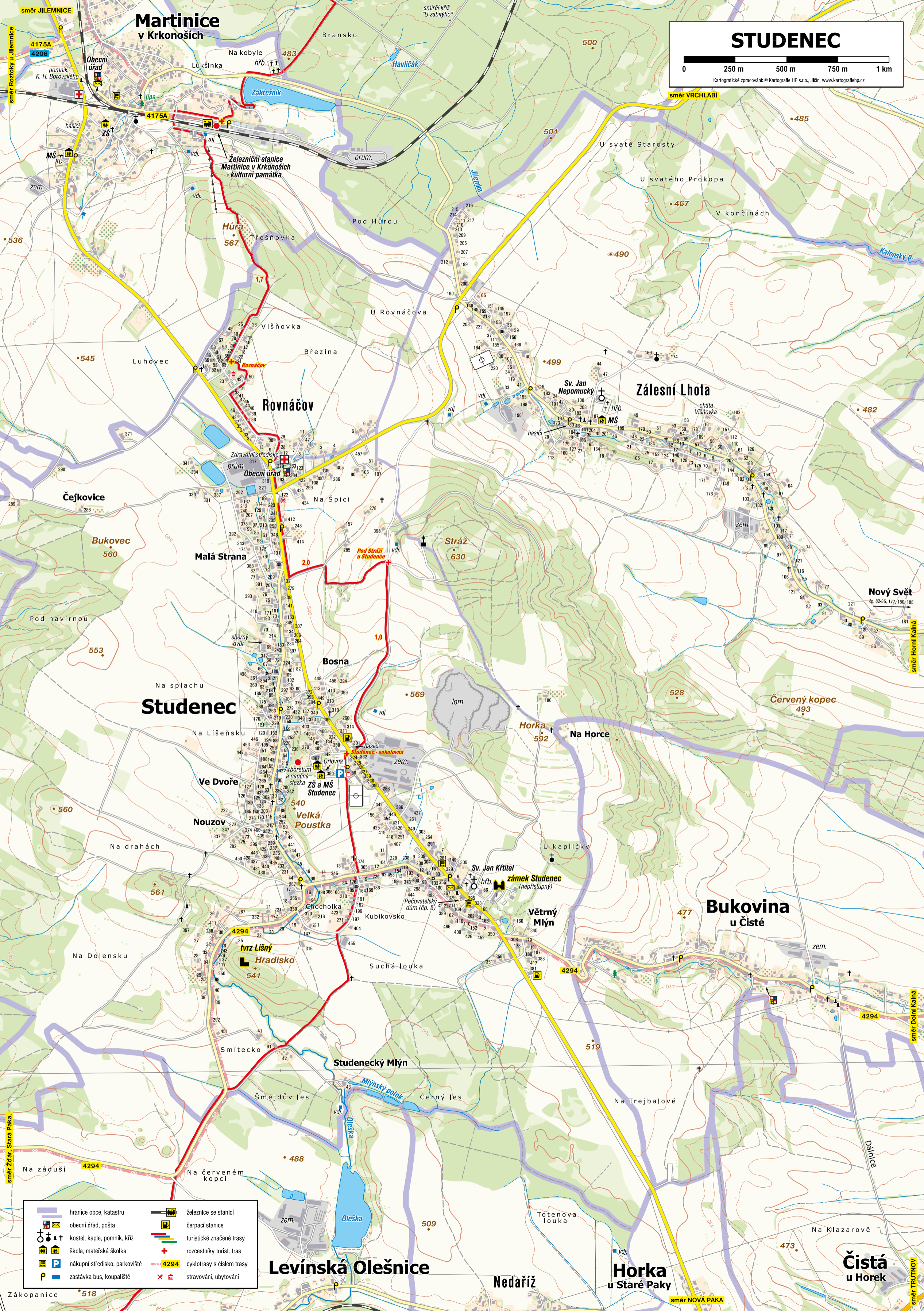

Martinice v Krkonoších

STUDENEC

0 250 m 500 m 750 m 1 km

Kartografické zpracování © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		čerpací stanice
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	škola, mateřská školka		rozcestníky turist. tras
	nákupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	zastávka bus, koupaliště		stravování, ubytování

Levínská Olešnice

Nedaříž

Horka u Staré Paky

Čistá u Horek

Svojek

Obec Svojek tvoří dvě části – Svojek a Tample. Leží v mírné kotlině s nadmořskou výškou 400–520 m a má celkem 538 ha. Nachází se na východním okraji Libereckého kraje, kde sousedí s Králové Hradeckým krajem. Svojek se v historických pramenech poprvé připomíná v roce 1401 v přídomku Heníka ze Svojků. Týž Heník byl v roce 1415 příjemcem pozůstatosti po Oldřichovi z Kruhu. Je zřejmé, že Heník krom přídomku neměl v té době se vsí Svojek žádné dočinení. Svě jméno dostala po majiteli dvora, který zde původně stál. Kolem dvora časem vznikla osada, v níž stávala tvrz se samotným držitelem. Kolem roku 1492 byla obec připojena k panství Bradleckému, roku 1540 ke Kumburskému. Část obce patřila k panství Jilemnickému. Když se Albrecht z Valdštejna zmocnil panství Jilemnického, byly obě části Svojků spojeny.

V roce 1900 měla obec v 75 domech 478 obyvatel. Dnes má obec 126 čísel popisných a 175 občanů přihlášených k trvalému pobytu. Pokrok se nevyhýbal ani naší zapadlé vesničce. V roce 1926 byla postavena silnice, 1927 byla provedena elektrifikace. Dříve byly Svojek a Tample známy svojí ochotnickou činností, která se rozvíjela za vedení řídicího pana Josefa Vaňoučka. Kaple svatého Antonína Paduánského byla postavena z daru 25 000,- Kč od rolníka pana Antonína Dejme, rolníka ze Svojků, čp. 20, kde celkové náklady na postavení kaple činily 30 000,- Kč. Dne 23. července 1939 byla kaple vysvěcena biskupem a farářem Janem Grohou z Jičína. Skulptura sousoší Kalvárie, umístěná pod MŠ v části obce Tample pochází z roku 1820. V roce 2001 byla zařazena do kulturních památek MK ČR. U sousoší byla odněpaměti zvonička, na které se zvonilo při úmrtí a tzv. „klekání“. Za 1. světové války byl zvon odebrán na válečné účely. Na nový zvon v roce 1921 z velké části přispěli členové divadelního odboru při „Dobrovolném hasičském sboru“, který byl založen jako „Župa Novopacká“ č. 87 v Tample. Socha svatého Václava stojící u dnešního kulturního domu ve Svojků, byla pořízena svojeckými divadelníky 20. září 1871. Byla zhotovena panem Antonínem Suchardou z Nové Paky. Na kamenném soklu je vytesán nápis „Svatý Václave, vojvodo české země, rozpomeň se na své plémě .....“. Další část je nečitelná.

Sbor dobrovolných hasičů byl založen v roce 1882 a v současné době oslaví 135. výročí založení. Mimo hasičské činnosti se velice dobře v obci stará o kulturní a jinou činnost a v současnosti má 115 členů.

Gmina Svojek skládá se z dvou částí, są to Svojek i Tample. Leży w łagodnej kotlinie na wysokości 400–520 m n.p.m. na powierzchni 538 ha we wschodniej części kraju libereckiego i w sąsiedztwie kraju kralowohradeckiego. W źródłach historycznych Svojek po raz pierwszy wzmiankowany jest w 1401 roku w przydomku Heníka ze Svojků. Ten sam Heník otrzymał w 1415 roku dziedzictwo po Oldřichu z Kruhu. Jest oczywiste, że Heník, oprócz przydomku, nie miał w owym czasie nic wspólnego z vsią

Svojek. Nazwę miejscowość dostała po właścicielu folwarku czy dworu, który się tu kiedyś znajdował. Wokół niego z czasem powstała osada, w której stał dwór obronny. Około 1492 r. wieś przyłączono do dóbr bradleckich, a w roku 1540 do kumburskich. Część wsi należała do dominium jilemnickiego. Kiedy Wallenstein (Albrecht z Waldsteina) zyskał dobra jilemnickie, obie części Svojků zostały połączone.

W 1900 r. gmina liczyła 478 mieszkańców zamieszkujących 75 domów. Dziś domów jest 126, a mieszkańców z pobytem stałym – 175.

Nawet nasza leżąca na uboczu wioska nie uniknęła postępu. W 1926 roku wybudowano szosę, w 1927 r. wieś została zelektryfikowana.

Kiedyś Svojek i Tample znane były z teatru ochotniczego (sąsiedzkiego), który rozwijał się pod kierownictwem Josefa Vaňoučka. Silne więzy społeczne przejawiały się także podczas budowy tutejszych zabytków: dzięki hojności miejscowych powstała kaplica św. Antoniego Padewskiego, wybudowana dzięki 25 tys. koron podarowanym przez Antonína Dejme, rolnika ze Svojků (dom nr 20), przy czym łączne koszty budowy wyniosły 30 tys. koron. Kaplicę 23 lipca 1939 r. poświęcił biskup Jan Groh z Jičína. Kolejnym zabytkiem jest rzeźba Kalwaria, znajdująca się przy przedszkolu we wsi Tample. Pochodzi z 1820 r., a w 2001 roku wpisana została na listę zabytków kultury Ministerstwa Kultury RCZ. Koło Kalwarii od niepamiętnych czasów stała dzwonniczka, która rozbrzmiewała gdy ktoś umarł, a także na Anioł Pański. Podczas I wojny światowej dzwono zjęto i przetopiono. Nowy dzwono zakupiono w 1921 r. – znów pomogli mieszkańcy, tym razem członkowie sekcji teatralnej, działającej przy ochotniczej straży pożarnej, założonej jako „Župa Novopacka nr 87” v Tamplech. Figura św. Wacława, której wykonanie uroczyste ukończono 20 września 1871 r., stojąca koło domu kultury w Svojků, ufundowana została natomiast przez aktorów-ochotników ze Svojků. Autorem jest Antonín Sucharda z Nové Paky. Na kamiennym cokole wyryty jest napis „Święty Wacławie, książę ziem czeskich, pamiętaj o swym ludu... („Svatý Václave, vojvodo české země, rozpomeň se na své plémě ...“. Dalsza część napisu jest nieczytelna.

Ochotniczą straż pożarną założono w 1882 roku, w 2017 r. obchodzi więc 135-lecie powstania. Poza działalnością strażacką wzbogaca życie społeczno-kulturalne wsi. Liczy 115 członków.

The municipality is created by two parts – Svojek and Tample. It lies in a gentle hollow basin at the elevation of 400 – 520 meters above sea level and it spreads along the area of 538 hectares. It is situated in the eastern part of the Liberec Region, neighboring with the Královéhradecký Region. Svojek was first mentioned in historical sources in 1401 when Heník from Svojek was mentioned. Heník was later a receiver of inheritance after Oldřich from Kruh in 1415. It is evident that Heník had no connection with Svojek at that time except for the attribute to his name. The municipality received its name after the owner of the court which used to be there. There was the owner's fort at the court and a settlement was established around the fortress. The settlement was joined to the Bradlec Domain around 1492 and in 1540 to the Kumburk Domain. Part of the municipality belonged to the Jilemnice Domain. When Albrecht Valdštejn took hold of Jilemnice Domain, both parts of Svojek were united. There were 75 homesteads with 478 inhabitants of the municipality according to the 1900 census. Nowadays, there are 126 houses and 175 inhabitants permanently living in the municipality. Development did not miss our remote village. Road to the municipality was built in 1926 and electrification took place in 1927. In the past, Svojek and Tample were well-known for its amateur theater group, led by the director Josef Vaňouček. The Chapel of St. Anthony of Padua was built from a 25,000 Crown donation from Antonín Dejme (a farmer living in house No. 20 in Svojek). The total costs of the chapel construction reached 30,000 Crowns. A bishop and a vicar Jan Groh from Jičín consecrated the chapel on the 23rd July 1939. The Calvary sculpture situated under the nursery school in Tample was made in 1820 and in 2001 it was shortlisted in the cultural heritage list with the Ministry of Culture. There was a bell-tower near to the sculpture and its bells tolled at death; but during the WWI, the bell was removed and taken for military purposes. The bell was replaced with a new one in 1921 with a donation of the members of the voluntary fire fighters theater group which was established as „Župa Novopacká” in house No. 87 in Tample. The statue of St. Wenceslas, standing at the today community center, was paid by the theater actors from Svojek on 20th September 1871. It was made by Antonín Sucharda from Nová Paka and its stone pedestal shows an inscription with the words of part of the St. Wenceslas Chorale (however, the

end is illegible). The voluntary fire fighters club was established in 1882; nowadays, the club has 115 members and except for fire-fighting activities, its members enthusiastically participate in organizing cultural events in the municipality.

Die Gemeinde Svojek besteht aus zwei Teilen – Svojek und Tample. Sie umfasst eine Fläche von 538 ha und liegt in einem flachen Talkessel auf einer Seehöhe von 400 – 520 m im Landkreis Liberec nahe der Grenze zum Landkreis Hradec Králové. Im Jahre 1415 erstmals schriftlich erwähnt stammt der Name Svojek vom Besitzer des Hofes, der hier ursprünglich stand und in dessen Umgebung nach und nach eine Siedlung mit einer Burg entstand. Um das Jahr 1492 wurde das Dorf an die Herrschaft Bradlec angeschlossen, im Jahre 1540 an die Herrschaft Kumburk. Ein Teil der Ortschaft gehörte zur Herrschaft von Jilemnice. Als Albrecht von Wallenstein sich dieser bemächtigte, wurden die zwei Teile zu einem Ort zusammengefasst. Im Jahre 1900 hatte die Gemeinde 478 Einwohner, die in 75 Häusern lebten. Heute gibt es in Svojek 126 Hausnummern und 175 dauerhaft gemeldete Einwohner. Der Fortschritt machte auch vor unserem abgelegenen Dorf nicht halt. 1926 wurde hier die Landstraße gebaut, 1927 wurde die Gemeinde mit Strom versorgt. In früheren Zeiten war das Dorf für seine Amateurtheatergruppe unter der Leitung von Josef Vaňouček bekannt. Die Kapelle des Hl. Antonius von Padua wurde mithilfe einer großzügigen Spende des Bauern Antonín Dejme errichtet und 1939 von Bischof Jan Groha aus Jičín geweiht. Die Figurengruppe „Kalvarienberg“, die sich unterhalb des Kindergartens im Ortsteil Tample befindet, stammt aus dem Jahr 1820 und wurde im Jahr 2001 in die Liste der Kulturdenkmäler des tschechischen Kulturministeriums aufgenommen. Bei der Figurengruppe gab es seit jeher eine Glocke, die vor allem anlässlich von Todesfällen geläutet wurde. Im ersten Weltkrieg wurde sie für Kriegszwecke abgenommen, 1921 wurde mit großer Unterstützung der Theatergruppe der örtlichen freiwilligen Feuerwehr eine neue Glocke angeschafft. Die Statue des Hl. Wenzels, die von Antonín Suchard aus Nová Paka angefertigt wurde und beim heutigen Kulturhaus in Svojek steht, erhielt hier im Jahre 1871 auf Initiative der Amateurtheatergruppe ihren Platz.

Die örtliche Freiwillige Feuerwehr wurde im Jahre 1882 gegründet und feiert dieser Tage ihr 135. Jubiläum. Neben ihrer Tätigkeit als Feuerwehr widmet sie sich auch kulturellen und anderen Tätigkeiten und hat derzeit 115 Mitglieder.

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

úřední hodiny: úterý, středa 17 - 18 hodin

tel.: +420 481 587 255

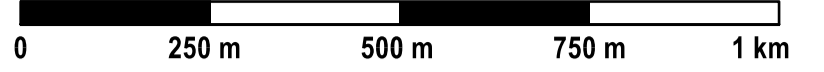
e-mail: obec.svojek@tiscali.cz

www.svojek.cz

svazek obcí
Jilemnicko

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

SVOJEK

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		turistické značené trasy
	kostel, kaple, pomník, kříž		rozcestníky turist. tras
	škola, mateřská školka		cyklotrasy s číslem trasy
	zastávka bus		stravování, ubytování

směr Ústí (dále Stará Paka, Lomnice n. P.)

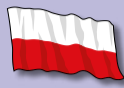
• 567

Vichová nad Jizerou

Vichová nad Jizerou je malebná horská vesnička, kterou tvoří od roku 1960 dříve samostatné obce Horní Sytová, Vichová nad Jizerou a Vichovská Lhota. Rozprostírá se na jižním úpatí západních Krkonoš na ploše 1230 hektarů. V její jižní části protéká říčka Jizerka vlévající se v Horní Sytové do Jizery. Právě soutok těchto řek nadmořské výšce 380 m je nejnižší položeným místem obce. Naopak nejvyšší položená místa ve Vichovské Lhotě dosahují nadmořské výšky 700 m. V obci žije 938 obyvatel, převážně v rodinných domcích, čísel popisných je celkem 400, z toho jedna třetina slouží k rekreaci. Jsou to převážně původní roubené chalupy, jejichž majitelé tak udržují dědictví předků i pro příští generace. Trendem je i výstavba nových domů ve stylu původních roubenek. Novostavby jsou ale omezeny nedostatkem stavebních pozemků. Obec má velmi dobrou dopravní dostupnost, prochází jí silnice I/14, vede zde i železniční trať Martinice v Krkonoších – Rokytnice nad Jizerou, která v roce 2019 oslaví 120 let své existence. Občané mají rovněž dobře dostupné pracovní příležitosti. Nejbližší zaměstnání nacházejí v nedaleké firmě vyrábějící potraviny střívků. Dále zde působí firmy vyrábějící ocelové konstrukce, zemědělské družstvo, stavební firmy a prodejna stavebního materiálu, prodejna dřevomateriálu, prodejna nábytku, prodejna a servis Husqvarna, prodej bazarové zemědělské techniky, prodej chovatelských potřeb, vyhledávané je také pstruhařství s prodejem živých ryb, reklamní a grafické studio a truhlářské firmy. V místě je otevřená prodejna potravin, cukrárna a dvě pohostinství. Obec zřizuje mateřskou školu a základní školu od 1. do 5. ročníku. Mateřská škola má kapacitu 45 dětí a je zcela zaplněna, základní školu navštěvuje zhruba 30 dětí. Vichová se může pyšnit významným rodákem, malířem krajinářem, Františkem Kavánem. V roce 2016 uplynulo 150 let od jeho narození a 70 let od jeho úmrtí. U příležitosti těchto významných výročí byla 9. září 2016 slavnostně otevřena stezka po zákoutích, která byla předlohou jeho děl. Na stezce je umístěno 12 stojanů s reprodukcemi jeho obrazů v místech, kde právě malíř mohl stát, když obraz maloval. Vichová nad Jizerou má bohatou ochotnickou minulost, jež byla na krátkou dobu obnovena v 90. letech. V současné době divadelní kulturu přivázejí hostující soubory. Společenský život v obci udržují hasičské spolky z každé části obce, které pořádají každoročně svoje plesy, stejně jako myslivecký sbor. TJ SOKOL se zapojuje do fotbalové soutěže na okresní úrovni, rovněž stolní tenisté a šachisté hrají úspěšně nižší soutěž. Obec ve spolupráci s uvedenými spolky zajišťuje udržování tradic ve formě pálení čarodějnic, místní pouti a oslavy dne dětí. Početná část občanů se každoročně schází první adventní nedělí u slavnostního rozsvícení vánočního stromu. Posezení seniorů v předvánočním čase se již také stalo tradicí. Největší devizou obce je ale krásná příroda. Chcete-li poznat malebné výhledy do okolí „přidte pobyt“.

Vichová nad Jizerą jest malowniczą górską wioską powstałą z połączenia wsi Horní Sytová, Vichová nad Jizerą i Vichovská Lhota (w 1960 r.). Leży u południowych podnóży zachodnich Karkonoszy na obszarze 1230 ha. W jej południowej części płynie niewielka rzeka Jizerka uchodząca w Horní Sytovej do Izery. Rzeki zbiegają się w najniższej położonym punkcie gminy, na wysokości 380 m n.p.m., najwyższy położony punkt sięga 700 m n.p.m.

Wieś ma 938 mieszkańców żyjących przede wszystkim w domkach jednorodzinnych. Domów jest około 400, z czego mniej więcej jedna trzecia służy głównie rekreacji. Są to w większości tradycyjne drewniane domy zrębowe – właściciele dbają o utrzymanie ich w oryginalnym stanie, aby zachować dziedzictwo swoich przodków dla przyszłych pokoleń. Jest też moda na budowanie nowych domów imitujących tradycyjne, nie ma ich jednak zbyt wiele ze względu na brak działek budowlanych.

Do Vichovy nad Jizerou bardzo łatwo dojechać – leży przy drodze I/14 z Jablonca do Trutnova oraz przy trasie kolejowej Martinice v Krkonoších – Rokytnice nad Jizerou, która w 2019 będzie obchodziła studiumstolecie istnienia.

Mieszkańcy mają wiele możliwości zatrudnienia – niedaleko znajduje się fabryka osłonek wędlin, działają tu też firmy produkujące konstrukcje stalowe, spółdzielnia rolnicza, firmy budowlane i stolarnie, sklep z materiałami budowlanymi, sklep stolarski, salon meblowy, sklep i serwis urządzeń ogrodniczych i urządzeń do prac leśnych, komis maszyn rolniczych i sklep z artykułami do hodowli zwierząt, studio grafiki i reklamy, jest także hodowla pstrągów, gdzie można kupić żywe ryby.

Na miejscu jest sklep spożywczy, cukiernia i dwie restauracje. We wsi działa przedszkole z 45 miejscami i pięć pierwszych klas szkoły podstawowej, do której uczęszcza 30 dzieci.

Vichová může poszczycić się urodzonym tu Františkem Kavánem – wielkim czeskim pejzazystą, który malował tutejsze krajobrazy. W 2016 r. przypadła 150. rocznica jego urodzin i 70. rocznica śmierci. Z tej okazji 9 września 2016 r. otwarty został szlak biegnący przez miejsca uwiecznione przez malarza. Na szlaku zainstalowano 12 reprodukcji jego obrazów w miejscach, w których malarz stał malując pejzaże.

Vichová nad Jizerou ma bogate tradycje teatralnej twórczości amatorskiej, które zostały odnowione na krótko w latach 90. XX wieku. Obecnie działalność teatralna sprowadza się do gościnnych występów innych zespołów teatralnych.

Sekcja piłkarska organizacji TJ SOKOL rozgrywa mecze na szczeblu powiatowym, również reprezentanci wsi w szachach i tenisie stołowym odnoszą sukcesy w zawodach niższego szczebla. Życie społeczno-

-kulturalne kwitnie dzięki miejscowemu związkowi łowieckiemu, a także strażakom-ochotnikom z całej gminy; wszyscy oni organizują doroczne bale. Organizacje te wspomagają także gminę w działaniach zmierzających do zachowania tradycji, jak noc Walpurgi (inaczej „palenie czarownic”), jarmarki odpustowe, obchody Dnia Dziecka.

Duża część mieszkańców spotyka się w pierwszą niedzielę Adwentu na uroczystym zapaleniu światełek na choince. Przedświąteczne spotkanie seniorów również stało się już tradycją.

Największą atrakcją Vichovy jest jednak piękna przyroda. Dla niej przede wszystkim warto się tu zatrzymać na dłużej. Zapraszamy!

Vichová nad Jizerou is a picturesque mountain village which comprises of Horní Sytová, Vichová nad Jizerou and Vichovská Lhota; they all used to be autonomous municipalities before merging in 1960. The municipality spreads out on the southern foot of the western Krkonoše Mountains along the area of 1,230 hectares. Jizerka River flows through its southern part and it flows into the Jizera River in Horní Sytová. The confluence of the rivers, at the elevation of 380 meters above sea level, is the lowest point in the municipality. On the contrary, the highest point in Vichovská Lhota reaches the elevation of 700 meters above sea level. There are 938 inhabitants of the municipality and there are 400 houses; a third of which are weekend houses. Majority of houses are original timbered homesteads whose owners have been taking care of the houses and thus preserving the heritage for the future generations. A new trend of building new houses in the old style of timbered houses has occurred recently in the area. However, building new housing premises is limited by a lack of estates suitable for living. It is easy to get to the municipality as the main road No. 14 and a railway from Martinice v Krkonoších to Rokytnice nad Jizerou run through Vichová nad Jizerou. The railway track will celebrate the 120th anniversary in 2019. The inhabitants also have lots of occupation opportunities. The closest large employer is a company producing sausage casings, further there are companies producing and assembling steel structures, agricultural company, constructing companies, company selling building materials, store with wood-working material, furniture store, store selling and servicing gardening and forest equipment, a pet shop, a fish shop selling live trout, advertisement studio and carpenters. The municipality runs a nursery school and an elementary school for children from 1st to 5th grade. The nursery school capacity is 45 children and currently there is no vacancy; approximately 30 children attend the elementary school. František Kaván, a landscape painter, was born in Vichová nad Jizerou; 150 years passed from his birth and 70 years from his death in 2016. A new trail, following the places which were models to his works, was opened on 9th September 2016. You can admire 12 stands with his landscape replicas placed at the points where the painter might have stood while working on his masterpieces. There was a lively amateur theater group in the past, whose activity was renewed in the 1990s for a short period of time. However, at present, theater is played only by hosting theater companies. Community life is mainly organized by the voluntary firefighters groups; at each part, they organize annual balls as well as there is the game-keepers' ball. Among other clubs, TJ SOKOL football club, a table-tennis club and a chess club are active in the municipality. The municipality authorities (in cooperation with the common-interest clubs) ensures keeping of the traditions such as local fair, children's day celebration or Walpurgis Night celebration. Majority of inhabitants annually meet at the first Advent Sunday on the occasion of lightning Christmas tree. Retired people also meet every year in the pre-Christmas time. However, the most valuable part of the village is its picturesque environment, so if you wish to enjoy it, come and visit!

Vichová nad Jizerou (Vichová an der Iser) ist ein malerisches kleines Bergdorf, das seit 1960 aus den vormals eigenständigen Orten Horní Sytová, Vichová nad Jizerou und Vichovská Lhota besteht. Es erstreckt sich an der Südseite des westlichen Riesengebirges auf einer Fläche von 1230 ha. Durch den südlichen Ortsteil fließt das Flüsschen Jizerka, das in Horní Sytová in die Iser fließt. Dieser Zusammenfluss auf einer Seehöhe von 380 m ist der niedrigste Punkt der Gemeinde. Der höchste Punkt liegt in Vichovská Lhota auf 700 m ü. d. M. In der Gemeinde leben 938 Einwohner, es gibt hier insgesamt 400 Häuser, von denen etwa ein Drittel der Erholung dient. Zu einem Großteil handelt es sich hierbei um ursprüngliche Blockhäuser, deren Besitzer das Erbe ihrer Vorfahren auch für die nächsten Generationen aufrechterhalten. Ein heutiger Trend ist der Bau von Häusern im Stil der ursprünglichen Architektur, dem sind jedoch aufgrund fehlenden Baugrundes Grenzen gesetzt. Die Gemeinde hat eine sehr gute Verkehrsanbindung: durch den Ort führen die Landstraße 1/14 sowie die Eisenbahnstrecke Martinice v Krkonoších – Rokytnice nad Jizerou, die im Jahr 2019 ihr 120-jähriges Jubiläum feiert. Den Einwohnern fehlt es hier auch nicht an Arbeitsmöglichkeiten. Es gibt in der Gegend eine Vielzahl verschiedener Betriebe, von Baufirmen über Tischlereibetriebe bis hin zu einer landwirtschaftlichen Genossenschaft. Im Dorf gibt es einen Lebensmittelladen, eine Konditorei und zwei Gasthäuser, einen Kindergarten für 45 Kinder und eine Grundschule für rund 30 Kinder. Eine bedeutende in Vichová geborene Persönlichkeit war der Landschaftsmaler František Kaván. Im Jahre 2016 waren seit seiner Geburt 150 Jahre und seit seinem Tod 70 Jahre vergangen. Anlässlich dieses bedeutsamen Jubiläums wurde am 9. September 2016 feierlich ein Pfad eröffnet, der zu den Orten führt, die dem Maler als Vorlage für seine Werke dienten. Entlang des Pfades sind 12 Ständer mit Reproduktionen seiner Bilder aufgestellt, und zwar an Plätzen, an denen er gestanden haben könnte, als er diese Bilder malte. Vichová hat eine reichhaltige und langjährige Tradition des Amateurtheaters, die in den 1990er Jahren wiederauflebte. Heute ist die hiesige Theaterkultur hauptsächlich von Gastensembles bestimmt. Um das gesellschaftliche Leben kümmern sich hauptsächlich die Feuerwehrvereine der einzelnen Ortsteile, die hier alljährlich ihre Bälle veranstalten, ebenso wie der Försterverein. Der Turnverein Sokol beteiligt sich auf Bezirksebene an Fußballspielen, ebenso erfolgreich wie die hiesigen Tischtennis- und Schachspieler. Die Gemeinde hält in Zusammenarbeit mit den erwähnten Vereinen alte Traditionen ein wie beispielsweise die Walpurgisnacht, Dorffeste oder Feierlichkeiten anlässlich des Tages der Kinder. Ein Großteil der Dorfbewohner trifft sich jedes Jahr am ersten Adventssonntag zur feierlichen Entzündung des Weihnachtsbaumes. Auch die Seniorentreffen in der Vorweihnachtszeit sind bereits zu einer Tradition geworden. Der größte Stolz des Ortes ist jedoch seine wunderschöne Natur. Wollen Sie also malerische Ausblicke auf die Landschaft kennenlernen, kommen Sie zu uns!

Důležité kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Ważne kontakty

www.vichovanj.cz

e-mail: obecvichova@wo.cz

tel.: +420 481 543 098

Vydalo: Jilemnicko - svazek obcí 2017, neprodejné
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obcí

VÍCHOVÁ nad Jizerou

	hranice obce, katastru		železnice se stanicí
	obecní úřad, pošta		muzeum, vyhlídka
	kostel, kaple, pomník, kříž		turistické značené trasy
	škola, mateřská škola		rozcestníky turist. tras
	nakupní středisko, parkoviště		cyklotrasy s číslem trasy
	zastávka bus, čerpad staniče		stravování, ubytování

směr ROKYTNICE nad Jizerou, HARRACHOV

směr Jestrábi, Vítkovice

směr Vítkovice

směr SEMILY

směr VRCHLABY

Vítkovice v Krkonoších

Obec Vítkovice v Krkonoších leží v Libereckém kraji, v průměrné nadmořské výšce 683 m.n.m. První písemná zpráva o Vítkovicích se datuje rokem 1606. Z historických památek zmíníme barokní kostel sv. Petra a Pavla z roku 1690 a také barokní sochu sv. Jana Nepomuckého z roku 1741. V obci je mateřská škola a základní škola, pošta, sbor dobrovolných hasičů, kulturní dům, obchod s potravinami a doplňkovým zbožím, fotbalové a volejbalové hřiště, krytý bazén v hotelovém areálu. Své služby nabízí i Farma Hucul, kde se můžete svést na koni. Pro zdatnější jezdce pořádá farma výjezdy po horách. Vzhledem ke své poloze jsou Vítkovice ideálním výchozím bodem pro pěší a cykloturistiku. Místa jako Dvoračky, Rezek, Rovinka, Horní Mísečky, Zlaté návrší, jsou dostupná jak na kole tak pěšky. Dostatek ubytovacích kapacit v klidném horském prostředí Vám zajistí ideální letní dovolenou. Vítkovice jsou v zimní sezóně vyhledávanou rekreační oblastí s řadou lyžařských areálů. Skiareál Aldrov leží v nadmořské výšce 733m.n.m. a čtyřsedačková lanovka s červenou a modrou sjezdovkou překoná výškový rozdíl 135metrů. Místní se pyšní skutečností, že otevření lanovky se zúčastnil prezident Václav Klaus, čímž získala přezdívku Prezidentský Express. Aldrov je také domovským areálem Šárky Zábrobské, juniorské mistryně světa ve slalomu 2005 a mistryně světa ve slalomu 2007. Součástí areálu je i snowpark Jizerka - Freestyle area s denní údržbou, který v sezóně pořádá výukové kempy i závody ve freeskii a snowboardingu. Kolem obce jsou po celou zimu upravované běžecké tratě a okruhy které se dále napojují i na Krkonošskou magistrálu.

Gmina Vítkovice v Krkonoších leży w kraju libereckim na wysokości 683 m n.p.m. Pierwsze wzmianki piśmienne o Wítkowicach datują się na 1606 rok. Z za- bytków warto wymienić barokowy kościół św. Piotra i Pawła z 1690 roku, a także barokową figur św. Jana Nepomucena z 1741 r. W gminie znajdują się przedszkole, szkoła podstawowa, poczta, działa ochotnicza straż pożarna, dom kultury, sklep spożywczo-wielobranżowy, boisko do piłki nonej, boisko do siatkówki, a w kompleksie hotelowym znajdują się kryte baseny. Swoje uslugi oferuje też agroturystyka – górska farma Hucul, w której każdy może spróbowa jazdy konnej, a bardziej doświadczeni jeźdźcy mog skorzysta z jazdy terenowych. Dzięki swojemu położeniu Wítkovice są idealną baz wypadową do wycieczek pieszych i rowerowych. Miejsca takie jak Dvoračky, Rezek, Rovinka, Horn Msečky, Zlat návr dostępne są stąd zarówno na rowerze, jak i pieszo. Odpowiednia baza noclegowa oraz spokojna atmosfera gór stanowi gwarancj udanego urlopu letniego. W zimie natomiast Wítkovice są popularnym miejscem rekreacyjnym z wieloma kompleksami narciarskimi. Kompleks Skiare Aldrov leży na wysokości 733 m n.p.m., a kolejka linowa (czterooosobowa kanapa) z czerwoni i niebieską narciarską tras pokonuje ronic wysokości 135 metrów. Miejscowi mieszkcy dumni są z tego, że w

uroczystym otwarciu kolejki uczestniczy ówczesny prezydent Czech Václav Klaus – dla upaminienia tego faktu kolejka nazwana została Ekspresem Prezydenta (Prezidentsk Express). Skiare Aldrov jest też domowym ośrodkiem Šarki Zbrobskiej, mistrzyni ŗwita juniorów w slalomie w 2005 r. i mistrzyni ŗwita w slalomie w 2007 r. Czeci kompleksu jest te snowpark Jizerka – Freestyle area. Pokrywa ŗniena tras narciarskich jest codziennie przygotowywana przez ratniki. W sezonie organizowane tu s obozy sportowe oraz zawody we freeskiingu i snowboardingu. Przez caa zim wokół wsi mona jedzi na nartach biegowych – przygotowane trasy z zaoonym ŗladem acz s te z Magistr Karkonosk.

Vítkovice v Krkonoších municipality lies in the Liberec Region at the average elevation of 683 meters above sea level. Vítkovice was first mentioned in historical sources around 1606. Historical monuments must be mentioned: there are Baroque Church of St. Peter and Paul built in 1690 and a Baroque Statue of St John of Nepomuk from 1741 standing in the municipality. Further, there is a nursery school, elementary school, post office, voluntary firefighters club, municipality center, grocery store, soccer field, volleyball court and an indoor swimming pool in a hotel premises. You can enjoy horse-back rides at the Hucul farm; for more advanced riders, the farm offers longer rides in the mountains. Due to its position, Vítkovice in Krkonoších are a fantastic set-off point for mountain trips to Dvoračky, Rezek,

Rovinka, Horn Mísečky, Zlat návr Hill, etc. These places are at reach for hikers as well as for cyclists. Abundance in accommodation possibilities provide for a peaceful summer holiday in the mountains. In winter, Vítkovice are popular area with many ski resorts at hand. Aldrov Ski Resort lies at the elevation of 733 meters above sea level and the elevation difference between the lower and upper station of the 4-seater chair lift (with red and blue ski slope) is 135 meters. The locals are proud that the former President of the Czech Republic, Václav Klaus, was present while the chair-lift was first run; thus the chair lift received its nickname Presidential Express. Aldrov is also home to Šarka Zbrobsk, Junior World Champion in slalom in 2005 and Slalom World Champion in 2007. Snowpark Jizerka, a Freestyle arena groomed on daily basis, is part of the ski resort. Workshops and free ski and snowboard competitions take place there. Well-groomed cross-country trails run around the municipality and they can lead you to the Krkonošsk magistrla (The Main Krkonoše Trail).

Vchov nad Jizerou (Vchov an der Lser) ist ein Die Ortschaft Vítkovice v Krkonoších (Vkovice im Riesengebirge) liegt im Landkreis Liberec auf einer durchschnittlichen Seehöhe von 683 m. Die erste schriftliche Erwhung stammt aus dem Jahr 1606. Von den historischen Sehenswürdigkeiten seien hier die barocke Kirche des Hl. Petrus und des Hl. Paulus aus dem Jahre 1690 erwähnt sowie die barocke Statue des Hl. Jan Nepomuk aus dem Jahre 1741. In der Gemeinde gibt es einen Kindergarten, eine Grundschule, eine Post, eine Freiwillige Feuerwehr, ein Kulturhaus, ein Geschäft mit Lebensmitteln und anderen Waren, einen Fußball- und einen Volleyballplatz sowie ein Hallenbad im Hotelareal. Ihre Dienstleistungen bietet auch die hiesige Huzule-Farm an, wo sie auf Ponys der Rasse Huzule reiten können. Für erfahrene Reiter veranstaltet die Farm auch Ausritte in die Berge. Aufgrund seiner Lage ist Vítkovice ein idealer Ausgangspunkt für Wanderungen und Radausflge. Orte wie Dvoračky, Rezek, Rovinka, Horn Msečky oder Zlat návr (Goldhhe) sind gut zu Fuß oder mit dem Rad zu erreichen. Eine Fülle von Unterkften in der ruhigen Umgebung der Berge gewährleistet Ihnen einen idealen Sommerurlaub. Auch in der Wintersaison ist Vítkovice ein gefragtes Erholungsgebiet mit einer Reihe von Skiarealen. Das Skiareal Aldrov liegt auf einer Seehöhe von 733 m und der hiesige Sessellift an der roten und blauen Piste überwindet einen Höhenunterschied von 135 Metern. Die Einheimischen sind stolz auf die Tatsache, dass Prsident Vclav Klaus an der Eröffnung des Sessellifts teilnahm, weshalb dieser den Spitznamen „Prsidentenexpress“ erhielt. Aldrov ist auch das Hausskiareal von Šarka Zbrobsk, Juniorenweltmeisterin im Slalom 2005 und Slalomweltmeisterin 2007. Bestandteil des Areals ist auch der Snowpark „Jizerka-Freestyle area“, wo während der Saison Lerncamps und Wettrennen in den Bereichen Freeskiing und Snowboarden veranstaltet werden. Rund um den Ort gibt es den ganzen Winter über präparierte Langlaufloipen, die an die sogenannte Riesengebirgsmagistrle anschließen.

Dleit kontakty / Wichtige Kontakte / Important contacts / Wane kontakty

tel.: +420 481 582 730

e - mail: obec@vitkovicevkrk.cz

www.vitkovicevkrk.cz

www.skialdrov.cz

svazek obři
Jilemnicko

Vydalo: Jilemnicko - svazek obři 2017, neprodejn
Tisk: Geoprint s. r. o., Liberec
Foto: Přemysl Novák a archiv obři

VÍTKOVICE v Krkonoších

Kartografické zpracování: © Kartografie HP s.r.o., Jičín, www.kartografiehp.cz

	hranice obce, části obce
	hranice národního parku, I. zóny KRNAP
	turistické značené trasy
	rozcestníky, vzdálenost v km
	naucné stezky, místní značení
	tyčové značení
	cykloturistická trasa KRNAP
	cykloturistická trasa
	turistické lyžařské trasy
	lyžařské trasy - značení, křižovatky
	občasný porost, klec
	skály, jeskyně, bývalý důl
	vodopád, přístřešek, odpočívadlo
	rozhled, bunkr, vylstač, pomník
	hotel, horská bouda, penzion s-, bez- stravování, restaurace, občerstvení
	závodní běžecké lyžařské trasy
	sedáčková lanovka, lyžařský vlek
	sjezdová trať těžká, střední, lehká
	skialpinistická trasa
	lavinový svah
	"Krkonoše bez bariér": trasa těžká, sítědná, lehká
	horská služba, zdravotnictví, informace